51813

Bővebb terjedelem!
Többszínű nyomás

EGYETEMI KÖNYVTÁR FOLYÓIRATOK SZEGED

Ára 4 pengő

Ludas Matyi

I. évfolyam, 4. szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1945 június 10.

Tudathasadás? *Szélhámosság?*

Egy földigénylő súlyos panaszai

Eltünt a piacról a teringette! — Kik rejtegetik a fékomadtát?!

Tegnap déltájban a Váci-utca dolgozó korzózói hangos nótaszóra figyeltek fel. *„Nem loptam én életemben, csak egy csikót Debrecenben"* — harsogott a nóta.

Kiderült, hogy egy lobogógatyás, csizmás, zekés atyafi nótázik teli tüdővel. Napbarnított arca, hosszú bajusza már messziről ismerősnek tűnik. Közelre érve felkiáltunk:

— Báró Platsch Ubul! Nahát!

— Az ángyélusát! — kiáltotta és meglengette a feje fölött fineman cizellált fokosát — hát te vagy az?

— Báró úr! Mi van magával?

— Azt a rézangyalát! — mondta — ne kérdezz semmit! Tarts velem! Idemegyünk a Klotild-palotába a szabómhoz, próbára. Csináltatok *két nyári zekét, egy shantungselyem ködmönt, meg egy átmeneti subát.* Hanem ha már találkoztunk, megmondhatnád, hol lehet venni egy teringettét?

— Hm. Azt nem tudom. De mit visz ebben a tarisznyában? — és az oldalán lógó cippzáras dísznóbőrtarisznyára mutattunk.

— Jaa? Vettem egy félkiló tőzsgyökeret. Azt még tudtam kapni. De fékomadta nincs sehol. Hanem ha kedved van, beülhetünk ebbe a csárdába egy kicsit — szólt és egy espressóra mutatott.

Beültünk.

— Idös rózsám — mondta a kisasszonynak — adjon ide izibe egy hamubasült velősfánkot. Eszem a zuzáját.

— Zuzánk nincs — felelte az és elsietett.

Ekkor elővett egy ízlésesen zománcozott köpőcsészét és hegyeset pökött belé.

— Hát ihaj-csuhaj — hogy vagy komám? — kérdezte aztán.

— Jól. De te báró úr . . . nahát . . . Micsoda változás!

— Nem jól van ez még, hogy az a . . . — és olyat káromkodott, hogy csődület támadt az espressó előtt. — Nehezen mennek a dolgok.

— Jó, jó . . . — hebegtem — de mindez miért?

— Mi hogy miért? Fődet igényeltem! Főd jár a parasztnak!

Megnyertük az ezeréves pert! Azé a főd, aki igényli!

— Dehát báró úr . . . Te paraszt vagy?

— Hát nem idepöktem az imént is? Miért nem vagyok én jó parasztnak?

Kormányfőtanácsonak jó voltam. Parasztnak nem vagyok jó? Irgum-burgum!

Paraszt az, akinek semmije sincs, a földből akar megélni és parasztnak vallja magát.

— És hol igényled a földet?

— Hol? A Svábhegyen.

— Nem jó föld az!

— Mán hogyne volna jó! Nyáron golfpálya lesz, télen meg bevetem búzával.

— De télen nem terem meg a búza!

— Nem-e!? Van ahhoz nekem protekcióm!

Igy szólt báró Platsch Ubul, azzal elővett a tarisznyájából egy kakukosórát és megnézte.

— Hüjj, azannya! Félkettő van már! Az anyjukom lelkemre kötötte, hogy cséplésre otthon legyek.

— Hol csépeltek?

— Hát itt az Eskü-téren.

— És mit?

— Van egy pár háborúelőtti jelmondatunk, nap-nap után azt csépeljük.

PAPA KEDVENCE

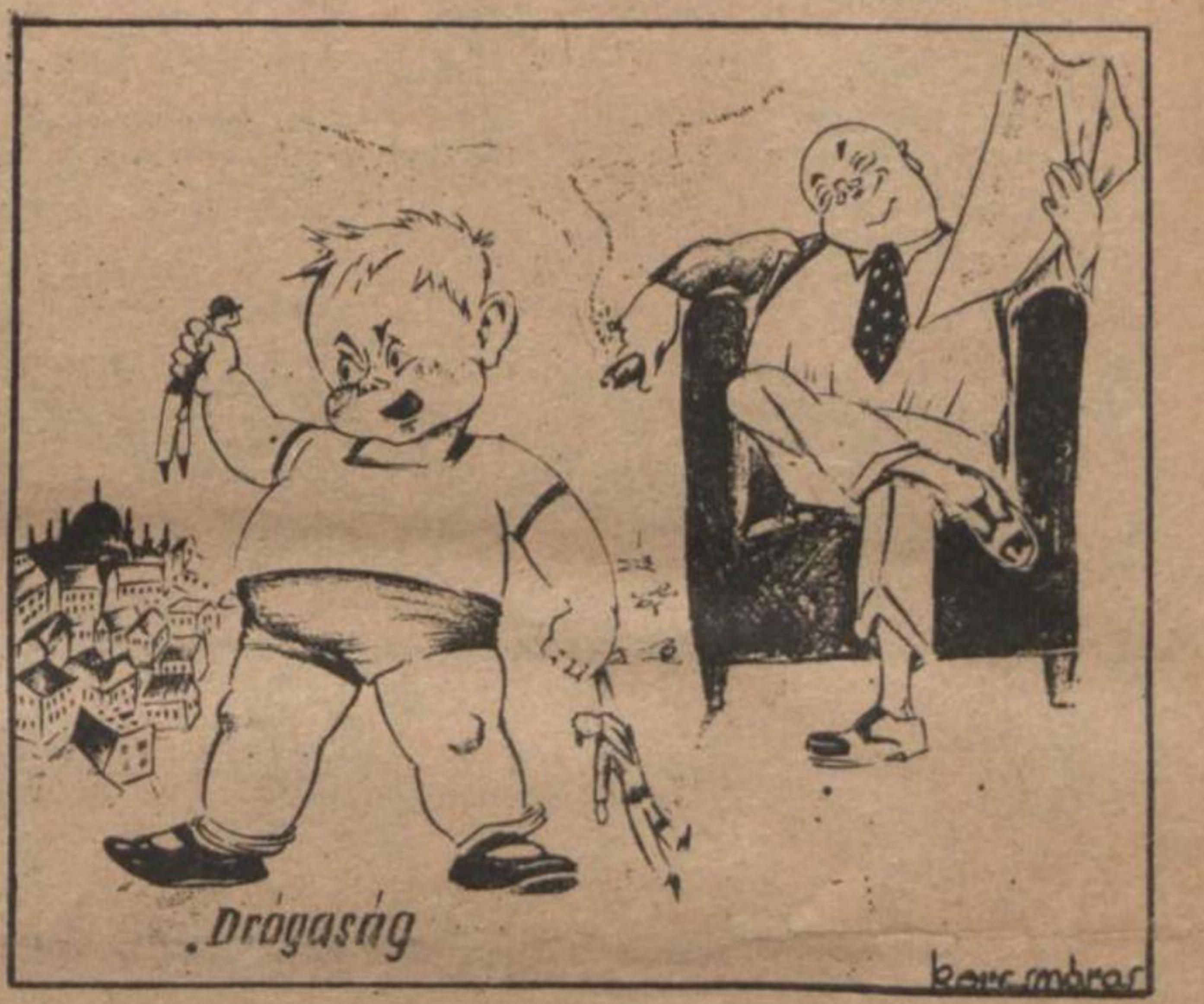

Spekuláció papa: Hál'isten a **drágaságom** olyan szépen fejlődik!

VOLTAK JÓ EMBEREK IS...

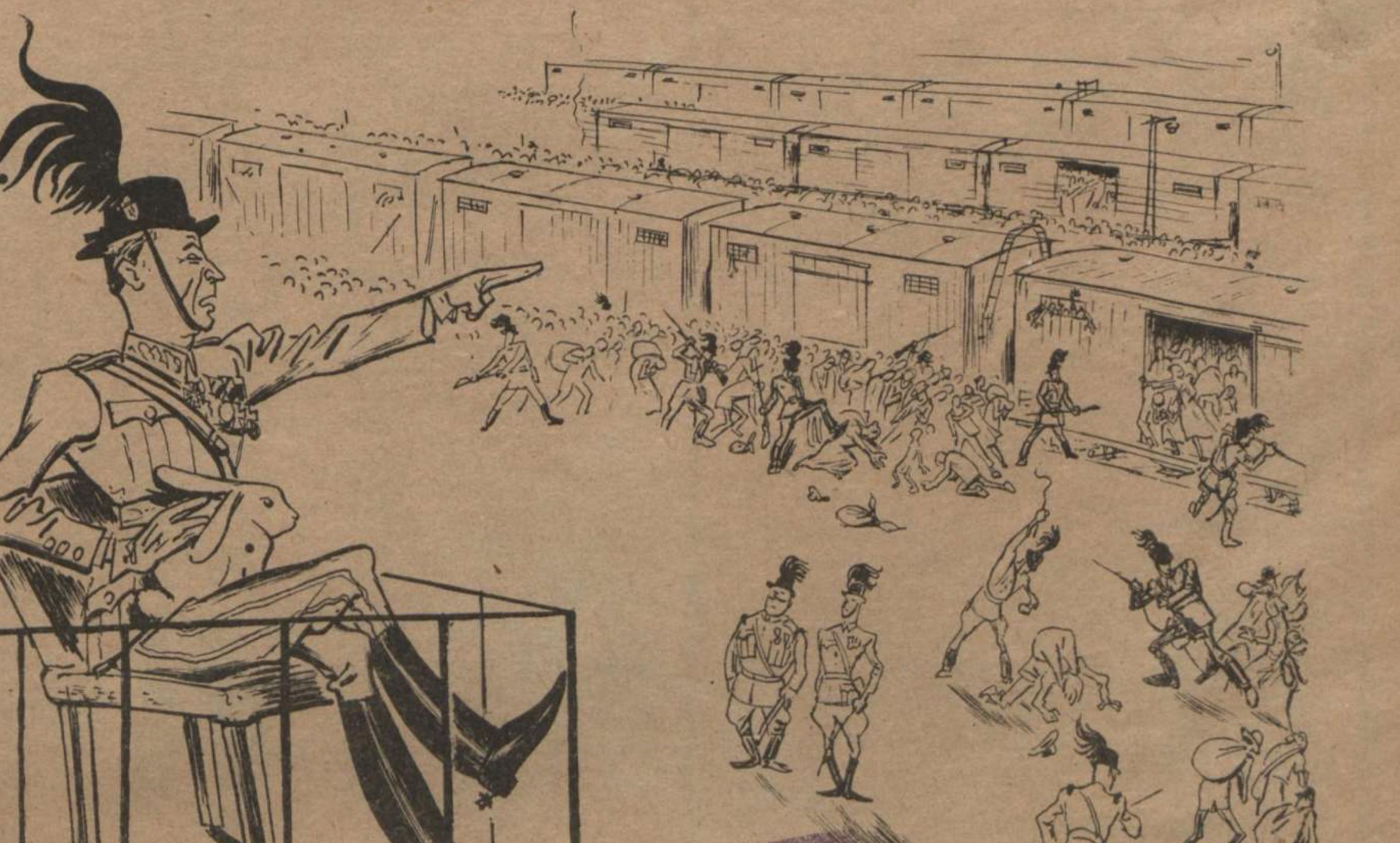

Egy hang a multból: *Mindent a demokráciáért! . . . Még húsz zsidót a vagónba . . .!*

BUDAPESTI ÜGYÉSZSÉG 1945 JUL 18 ÁTVÉT

Kakastollheggyel

„Csendőr uram, csendőr uram“
Mi bajod van, édes fiam?
„Piros vér foly a mellényre ...”
Ne bándd, csak az orrod vére.

„Csendőr uram, csendőr uram“
Mi baj megint, édes fiam?
„Deportálnak, attól félek ...”
Ne csüggedj, mig én remélek.

„Csendőr uram!...“ Mi baj fiam
„Lábam feltörte az iram.”
Meggyógyul, igérem neked,
Mire majd miniszter leszek.

„Csendőr uram, csendőr uram“
Szállj a vagónba már fiam.
„Elhurcolnak, mint egy rabot”,
Ne félj, hisz én itt maradok.

Megy a vonat, áll a csendőr,
Célja Debrecen és nem Győr,
„Hová a ranglétrán, uram?”
Csak előre, édes fiam.

Fent a csendőr de elbotlik,
Multja miatt nagyot csuklik.
„Hová megyen csendőr uram
Penzióba édes fiam.

(—éghy)

Mozgó könyvtár

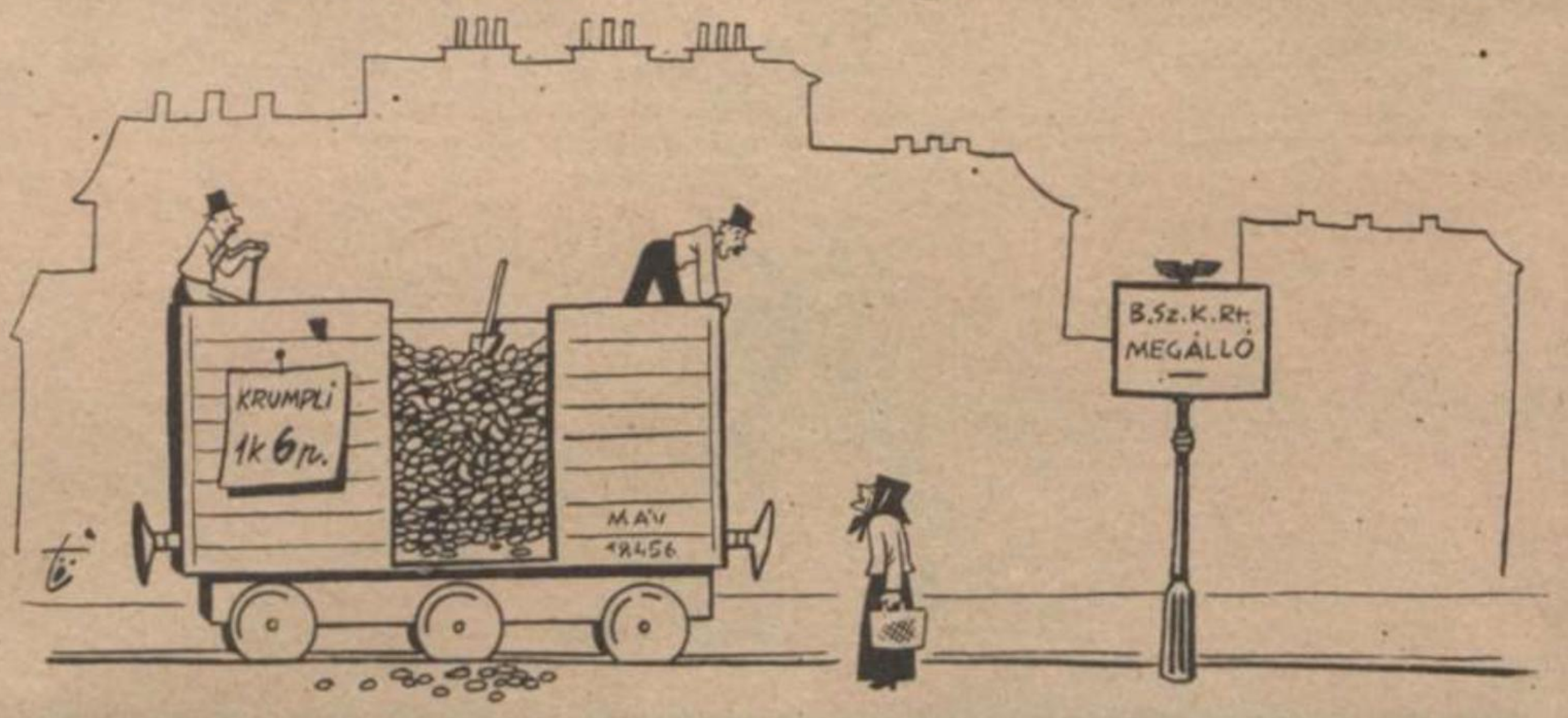

— Nénikém, nekünk csak krumplink van! a „Gróf Monte Christo“-t a következő kocsi hozza.

Kedves Ludas Matyi!

A „Szabad Nép“ és a „Népszava“ c. lapok, előttem teljesen érthetetlen okokból, úgy megsimogatták a közismert demokrata, Supka Géza fejét, hogy abba akár bele is sántulhatott volna. Többek közt azt vetették a szemére, hogy a Pajor-szanatóriumban, mint ők mondják, selyempizsamában kifejtett hősies szabadságharca ellenére is, nem a legbátrabb emberek közé tartozik. Ezt én bizonyítékokkal tudom megcáfolni. Supka az elmult időkben többször adta bátorsága tanujelét. Méltóztassál elolvasni Tamási Áron „A főherceg“ c. cikkét és abból meglátod, hogy Supkának, egy irókongresszus alkalmával, volt bátorsága felszólitani az irókat, hogy álljanak sorfalat Habsburg Albrecht főherceg, Hitler magyarországi főügynöke, tiszteletére. Az irók, akik kevésbbé bátrak voltak, elutasitották Supka indítványát, amivel Supkát dupla életveszélybe sodorták: egyrészt majd meghalt a félelemtől, hogy Habsburg Albrecht megharagszik rá, másrészt attól kellett tartania, hogy a magyar irók ezt az incidenst nem felejtik el s később majd, amikor már tehetik életére és exisztenciájára törnek.

Ezen felül, kedves Matyi, nem kellett-e bátorság ahhoz, hogy Supka, a „Literatura“ c. lapban félreérthetetlenül fejére olvasta Babits Mihálynak, hogy az 1918—19-es években nem volt a „szegedi gondolat“ híve. Supka szerint Babits ezzel elvesztette a jogát ahhoz, hogy hozzászóljon a magyar kultura (hortikultura=Horthykultúra) kérdéseihez. Ezzel Supka igazán azt kockáztatta, hogy a magyar fasizmus szálláscsinálói agyoncsókolják, s azt is, hogy a Vatikán, nuncius helyett, denunciusnak nevezi ki s ez alapon később, (ez most van), a vádlottak padjára kerül.

Supka nemcsak egyénileg, hanem irodalmilag is bátor. Vakmerő újítása, hogy a meggyőződésért vívott harcot a meggyőződéstelenségért vívott harccal cserélte föl. S ez az új műfaj, ki tudja milyen veszedelmekbe sodorja még!?

Teljes tisztelettel:

Hollókövi Kázmér.

Nőuralom a Városházán

Nem lesz gond a Városházán télire:
Nő került most több ügyosztály élire.
Akármilyen fagyos lesz az életünk,
Ezek a nők befűtenek majd nekünk.

Nők kerülnek élvonalba és ezér'
Nő lesz majd a miniszter és hadvezér,
Női orvos, ügyvéd, csupa híres fő,
Sőt mitöbb a drágaság, még az is nő!

Rex

Akar Ön nyaralni?

Pesttől nem messze, gyönyörű kis villában, strand mellett, hideg-meleg vizes, fürdőszobás szobában, bőséges és kitűnő reggeli, ebéd és vacsorával, napi 30 pengőért? Szóval igen?

Azt elhiszem!

Látogatás Zadraveczné

A Ludas Matyi kiküldött tudósítója fölkereste Uzdóczi Zadravecz István püspököt (nemklastromi) cellájában, aki nem jó hangulatban fogadta munkatársunkat.

— Min töri a fejét, Eminenciád? — érdeklődött tudósítónk.

— Egy gondolat bánt engemet — válaszolta a püspök.

— Szabad megkérdenem, melyik?

— A szegedi gondolat.

Hangtalan Heti Híradó

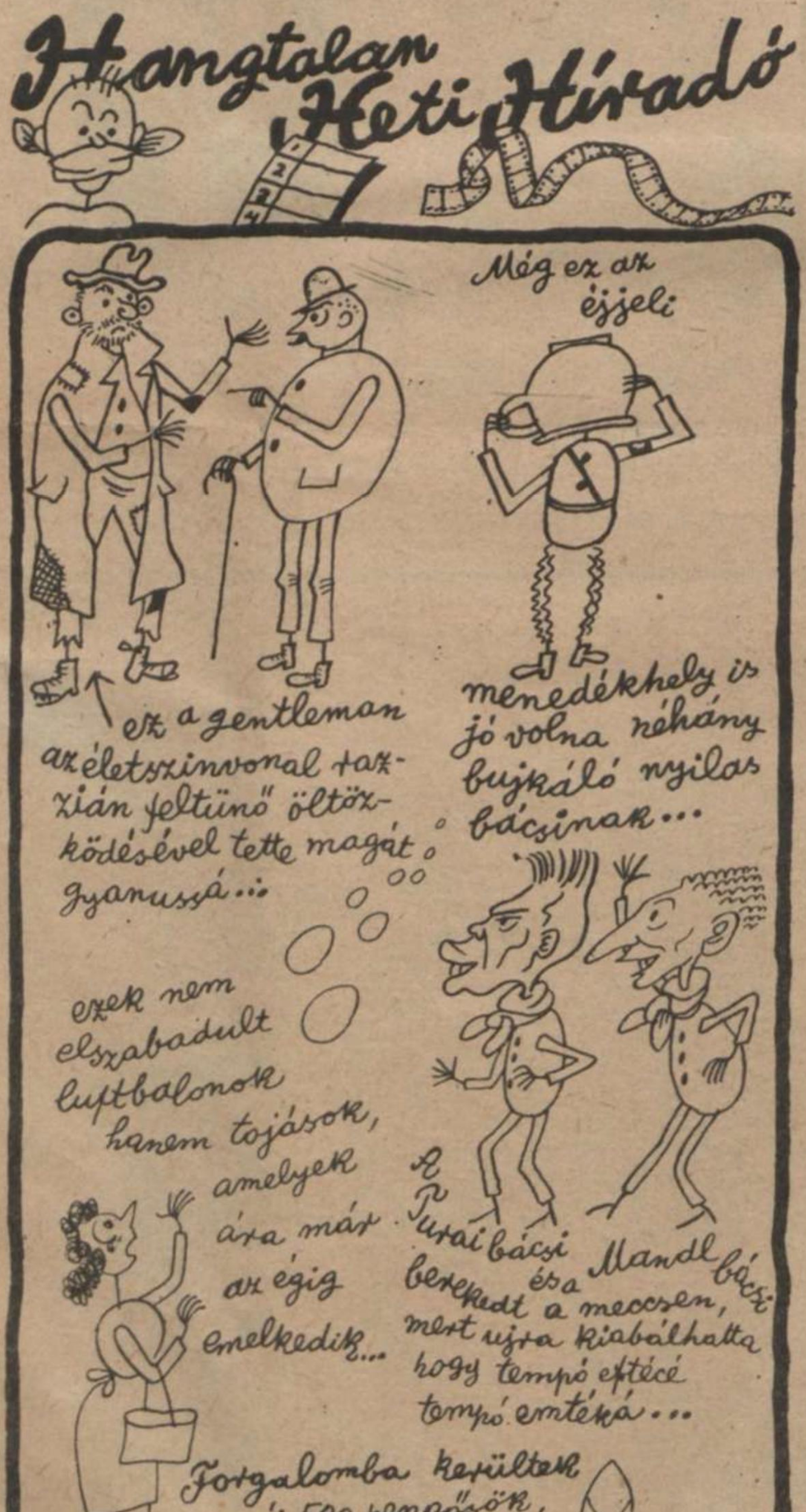
Még ez az éjjeli
ez a gentleman az életszinvonal tazzián feltünő öltözködésével tette magát gyanussá...
menedékhely is jó volna néhány bujkáló nyilas bácsinak...
ezek nem elszabadult luftbalonok hanem tojások, amelyek ára már az égig emelkedik...
R. Turai bácsi és a Mandl bácsi berekedt a meccsen, mert ujra kiabálhatta hogy tempó eftécé tempó emtéká...
Forgalomba kerültek az új 500 pengősök, de ugyanakkor megjelentek az új 600 pengősök is...
CUKOR
ZSIR
VAJ
Rajzolta Robitka

Pesti pillanatképek

Fényképezte: RELLE PÁL

Szellemi sorbanállás

— Nagyszerű ember ez a Vas Zoltán. Most már a szellemi élelmiszert is vagonban adja a közönségnek és olcsón.

— A mozgó kölcsönkönyvtárra gondolsz?

— Arra kérlek. Képzeld, milyen kényelmes lesz a sorbanállás.

— Hogy-hogy?

— Úgy, hogy mialatt az ember sorban áll, kényelmesen elolvashatja a multheti kölcsönkönyvet. Aztán hazaviszi az új könyvet azzal a megnyugvással, hogy a jövő héten ismét kellemesen töltheti el idejét ácsorgás közben.

Hazafias árajánlat

A Szent István-körúton 6 pengőért mérik a krumpli kilóját. A népszerű Vas-szerelvény körül sokszáz főnyi vásárló közönség tolong. Hirtelen egy jól öltözött idősebb férfi furakszik előre.

— Hazafias ajánlatot teszek — mondja a krumplit osztogató elvtársnak. — Minek kilónként pepecselni az áruval? Én megveszem az egész vagontételt egy összegért. Adok érte tiz Napoleont.

— Maga ezt hazafias ajánlatnak nevezi? — feleli megütközve az elárusító.

— Na hallja: aranyat Vasért!

Kitűnő ötlet

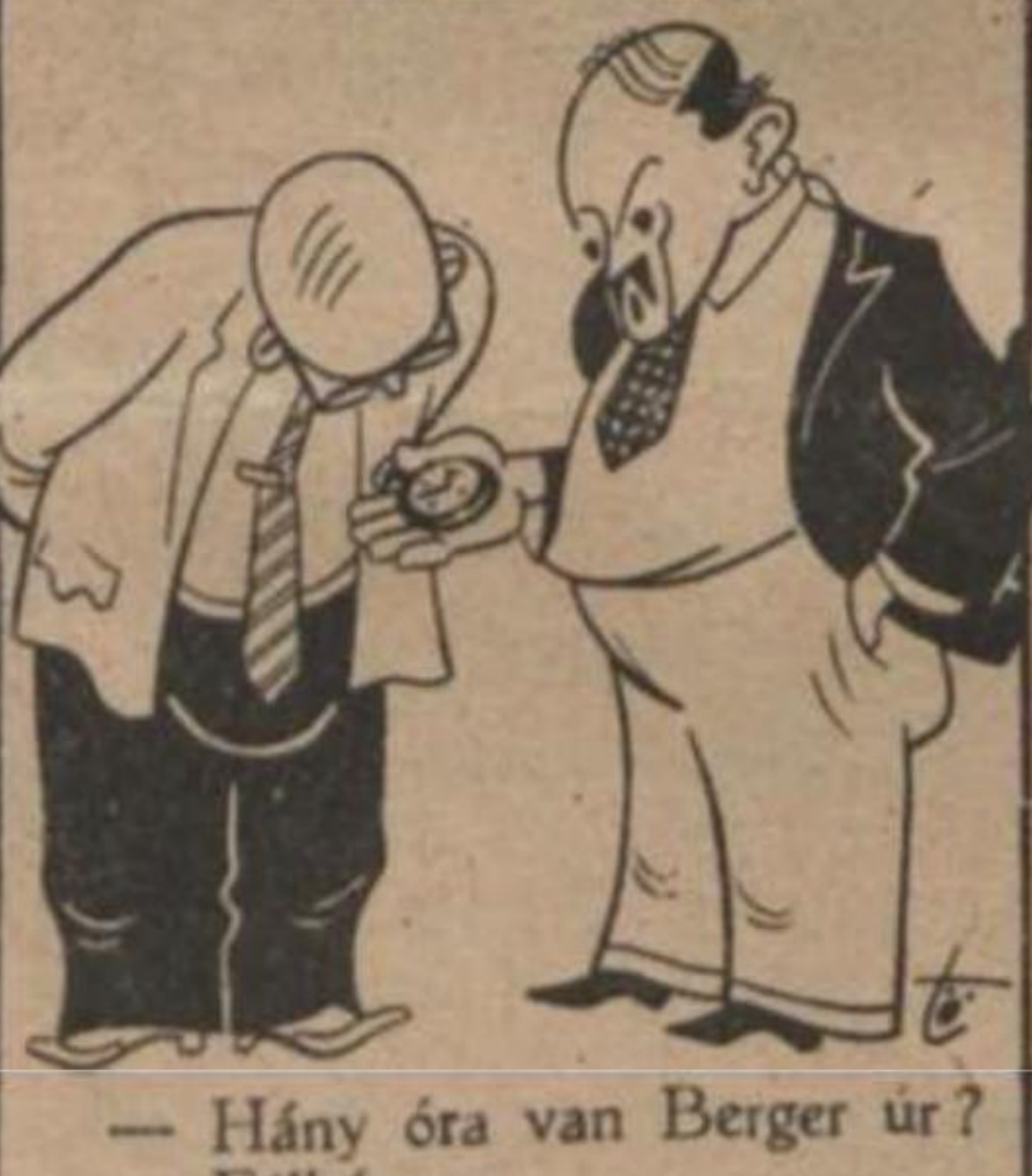

— Hány óra van Berger úr?
— Félhárom.
— Szent Ég! Dél óta még nem emeltem az árakat!

Igazolás előtt álló akadémikus
ZÖLD FRAKKJÁI
24 óra alatt
PIROSRA FESTI
Vojnovich-díjjal kitüntetett
Vegytisztító

Nyilasok a közmunkán

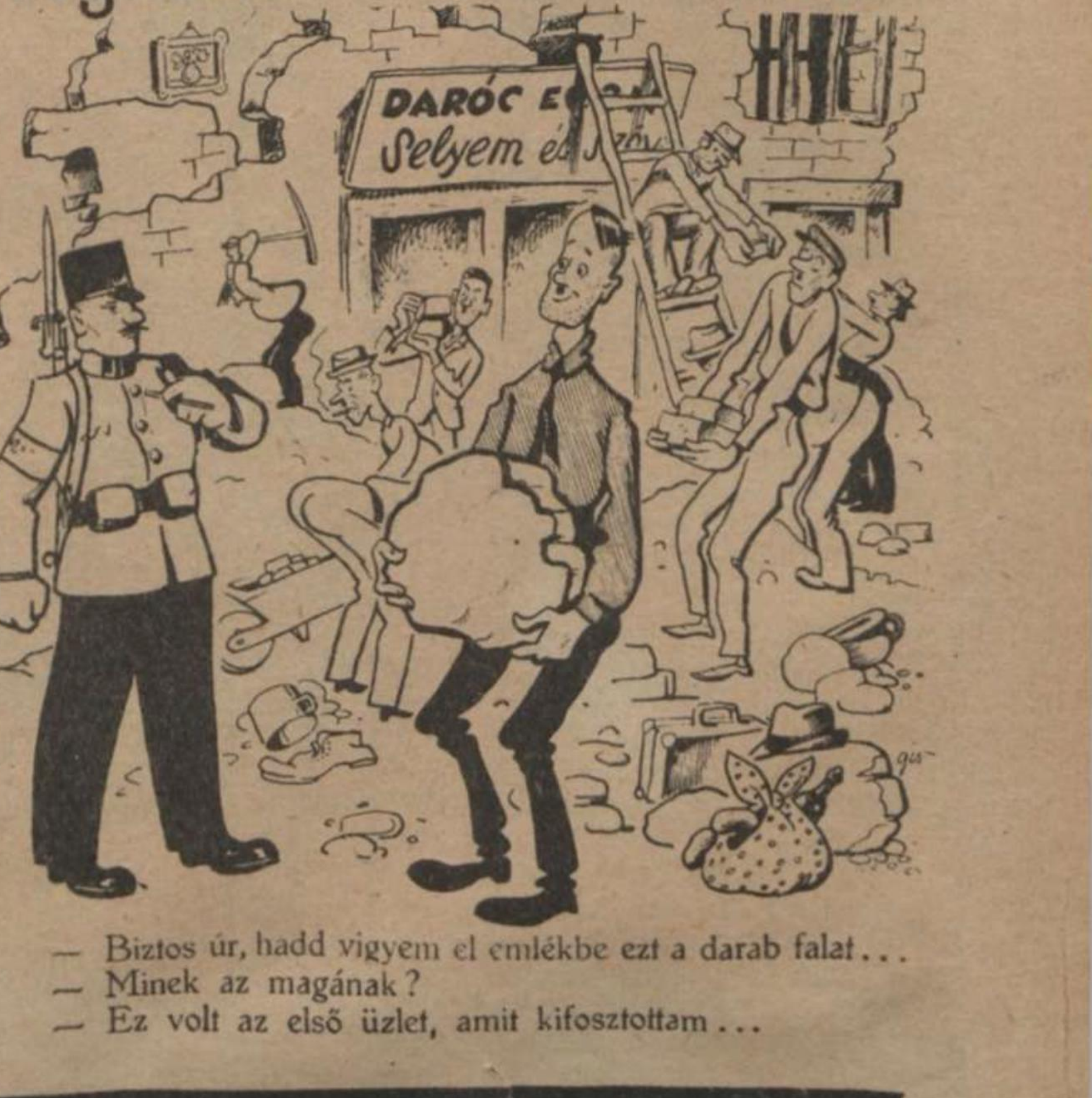

— Biztos úr, hadd vigyem el emlékbe ezt a darab falat...
— Minek az magának?
— Ez volt az első üzlet, amit kifosztottam...

Álmok háza

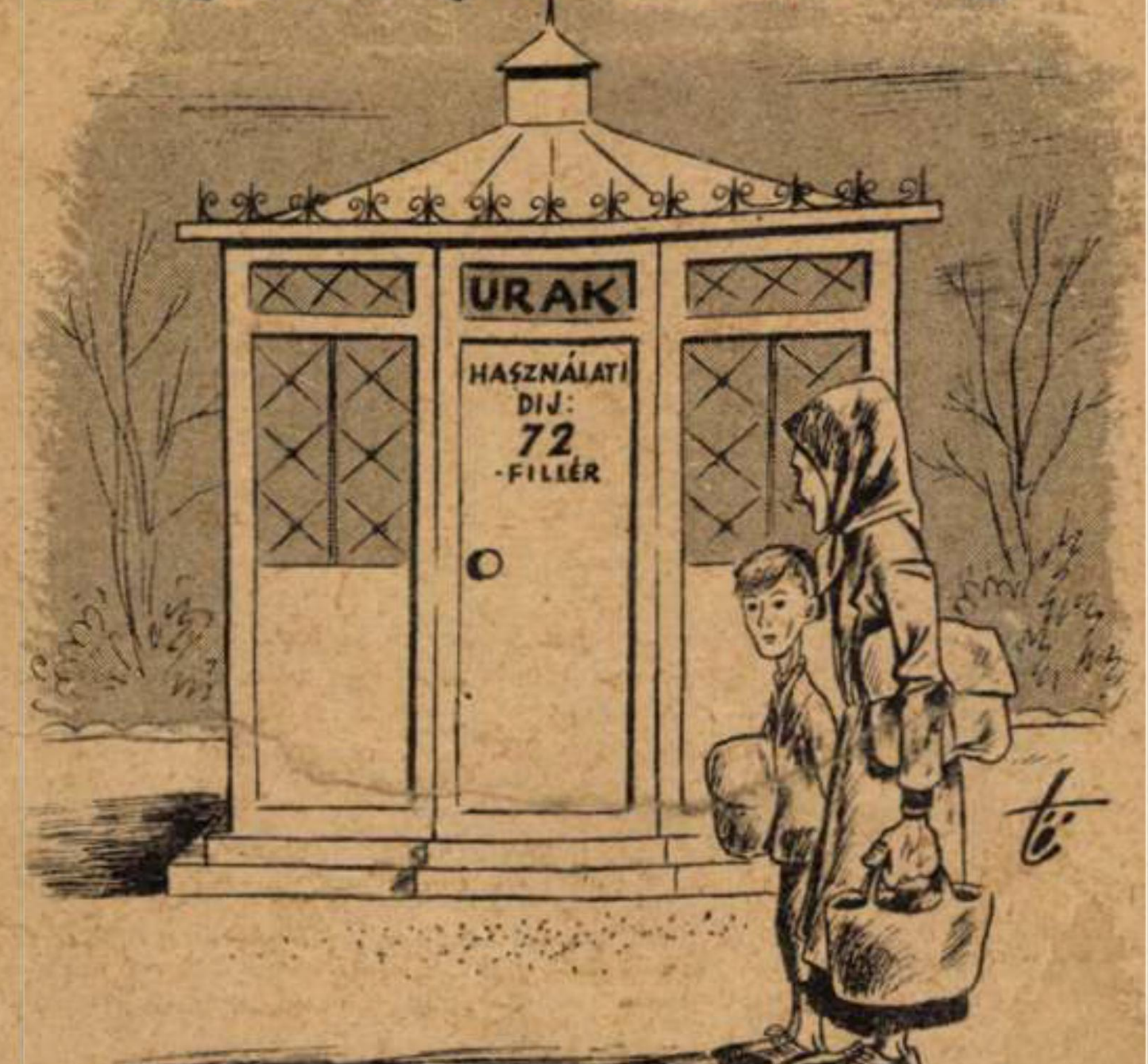

— Látod kisfiam, ha megnősz és milliomos leszel, egyszer majd ide is bemehetsz.

Mindenki sorra kerül

(A NOT sürgönyileg helyezte szabadlábra Kecskemét volt nyilas főispánját, akit a Népbíróság tizévi fegyházra ítélt.)

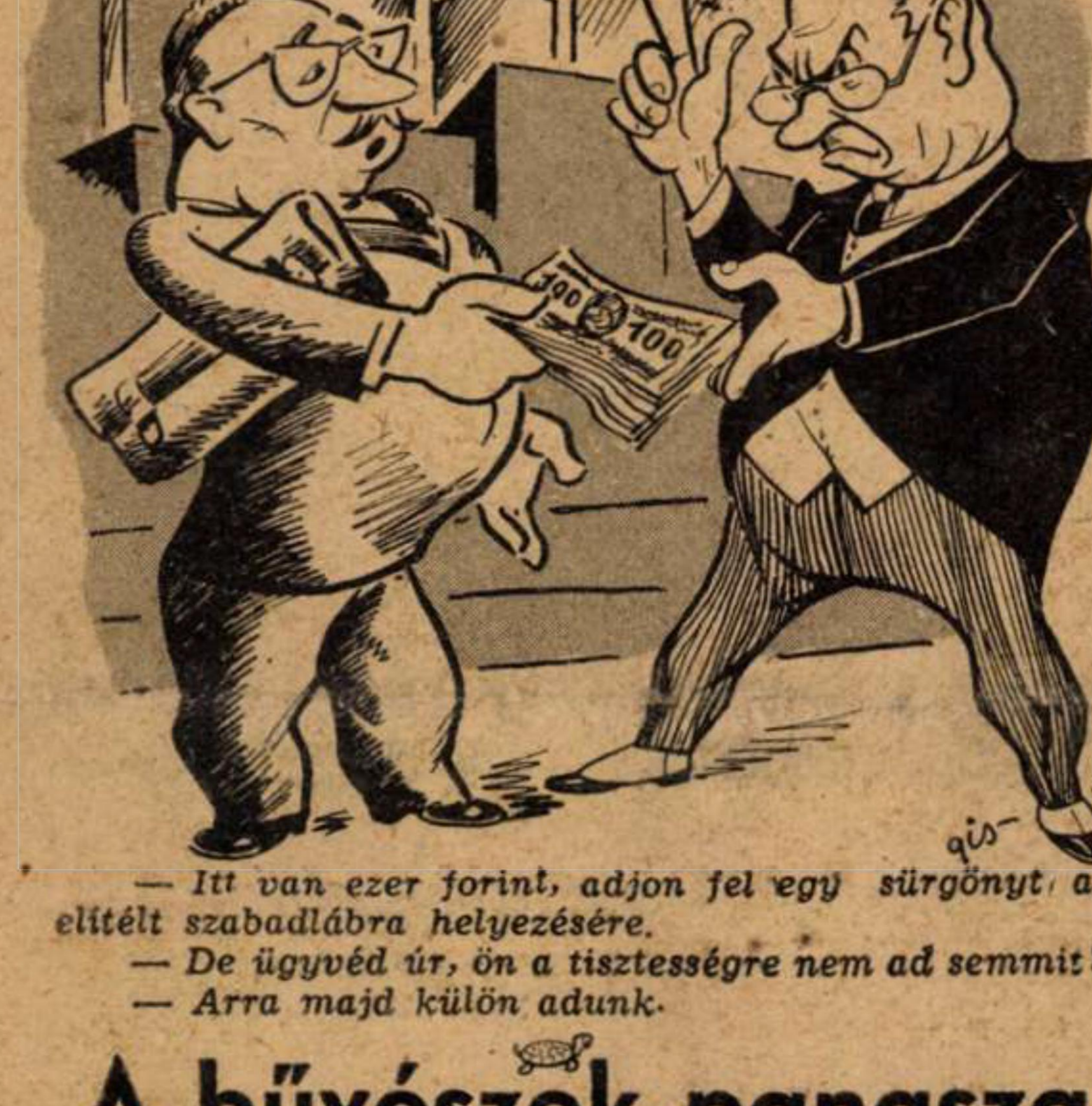

— *Itt van ezer forint, adjon fel egy sürgönyt az elitélt szabadlábra helyezésére.*
— *De ügyvéd úr, ön a tisztességre nem ad semmit?*
— *Arra majd külön adunk.*

A bűvészek panasza

A bűvészek testülete panaszt emel az ellen, hogy műkedvelők tömege ingyen-mutatványokkal rontja a hivatásosok működését. Villamosokon minden kosárból csirkét, minden zsákból malacot, minden szatyorból nyulat, minden retikülből kiskutyát varázsolnak elő. (Csak a kalauzok táskájából nem tudnak aprópénzt kibűvészkedni.)

HEURÉKA!

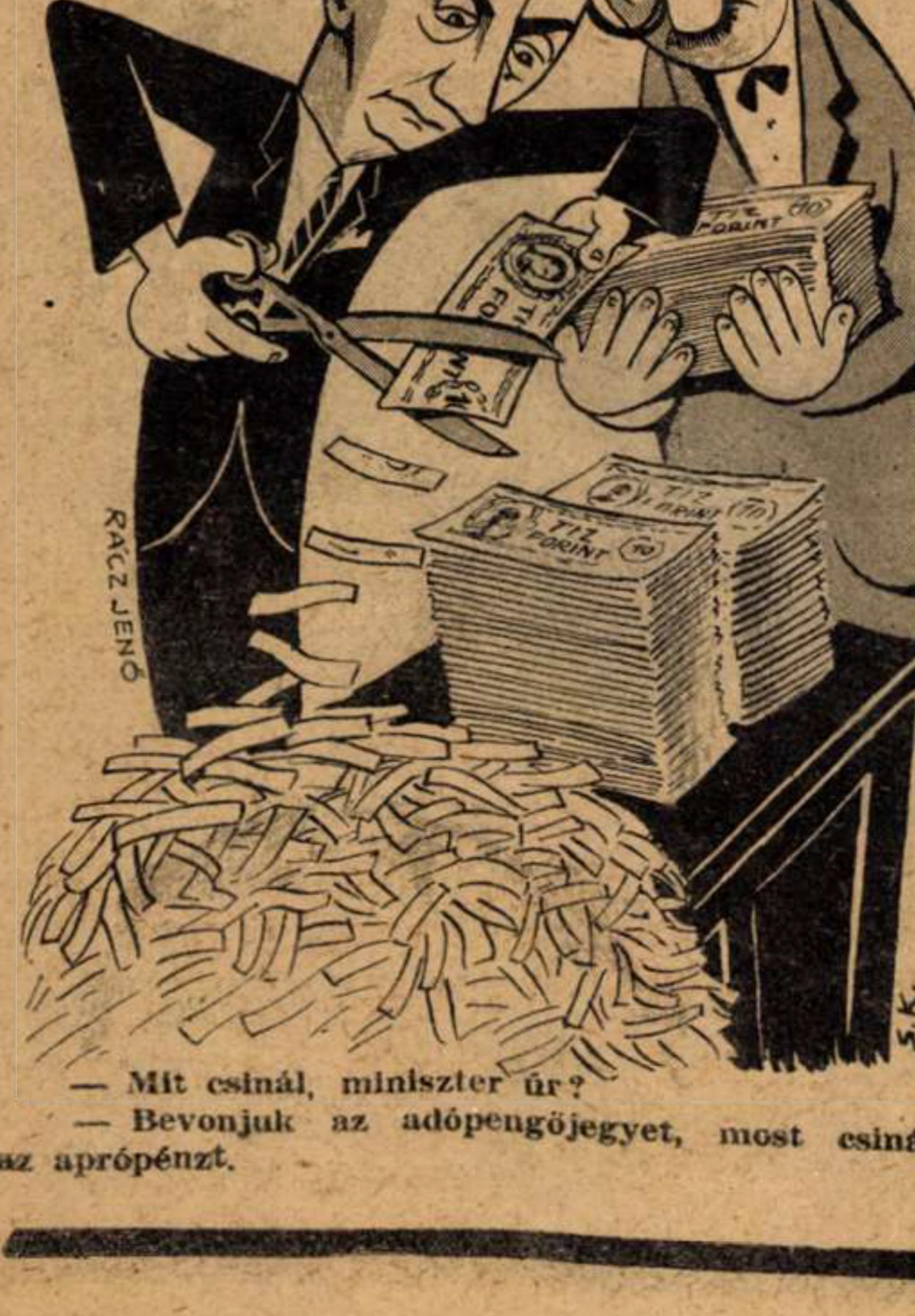

— Mit csinál, miniszter úr?
— Bevonjuk az adópengőjegyet, most csinálom az aprópénzt.

Egy összeköltöztetés regénye

avagy

a mi kis koaliciónk fogcsikorgató története

Irta: SZEGEDI EMIL

A bajok, tisztelt olvasó, az összeköltöztetéssel kezdődtek.

A Kossuth Lajos-téri soktornyú palota 214 szobájában évek óta egyedül lakott bikmakfalvi gróf **Reakczi Jóska** nagybirtokos és egyben a „Piszokkeverő Művek" vezérigazgatója. A nemes főúr egész nap mást se tett, csak hol az egyik, hol a másik szobája ablakán nézdegélt ki, de mivel politikailag színvak volt, nem látott semmit. A grófné fiatal és áldott jó lélek, egész nap a kupolaszalónban ült és meleg intrikát szőtt télire a szomszédok szegény gyermekeinek. Így éltek boldog önmegelégedésben a 214 szobás lakásukban, miközben mások Lágymányoson földbevájt barlangokban laktak. A gróf egyszer egy ilyen kültelki, szegény embernek, aki egy kis zugot kért a palotájában, félreérthetetlenül tudomására adta, hova menjen. A szegény ember, mit tehetett mást (ollan idők jártak), **oda** ment, ahová a gróf küldte, de mielőtt **oda** ment volna, mérgében valami rosszat kívánt a palota urának, valami olyasfélét, hogy költöztessék össze 1945-ben a Kisgazdapárttal.

Az átok megfogant.

Másnap a finom palotába beköltöztették a kibombázott **Kisgazda-családot.** Hű, micsoda egy família! Ezer és ezer csizmás lurkó, egyik vásottabb, mint a másik, de mindeniken túltettek furfangban a belvárosi gazdacsemeték. A háziurat a guta és a Hegedűs Gyula kerülgette, a gusztusos grófné egész nap sírt és esküdözött, hogy ilyen népséggel egy percig sem marad egy fedél alatt, mert tegnap is beleinterpellálták a tányérjába, a grófnak pedig mérgezett földreformot dugtak a házipapucsába. Egy dagi formájú kisgazdacsemete megfúrta a hálószoba falát és folyton bepillantott a demokráciába. A huncut **Parragi Gyuri** belecsinált egy Igazságot a spanyolfalba.

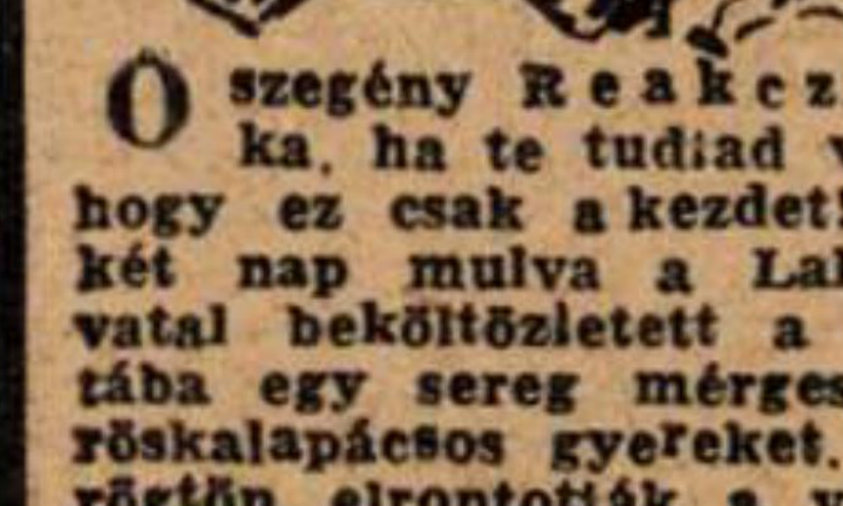

Ó szegény **Reakczi Jóska,** ha te tudtad volna, hogy ez csak a kezdet! Mert két nap mulva a Lakáshivatal beköltöztetett a palotába egy sereg mérges, vöröskalapácsos gyereket, akik rögtön elrontották a vízcsapokat. Másnap hurcolkodni kezdett a **Rákosi-család;** ezek is voltak jó pár ezren, köztük a kis **Gábor Andorka,** aki már az első nap gyilkos poént döfött a háziúr ama idomzatába, ahol az agya szokott székelni. De még mindig akadt üres szoba. Azokba bedugták a **Veres-családot.** Csupa paraszt. Ezek kora hajnalban keltek, fokhagymás pártprogramot frustokoltak és bebüdösítették az egész nemzetgyűlést.

Mikor **Supka**-apó látta, hogy potya lakáshoz lehet jutni, ő is kiigényelt a polgári demokraták tömegének egy Világos és összkomfortos szobát. Ez kis család volt, de annál hangosabb. A papa folyton verte a párttagokat, mert szenzációkkal piszkálták az orrukat, a nagylány pedig éjjel járt haza a **Jobboldali Blokkból,** pedig a mama folyton mondta: nem szeretem, ha egy úrilány egyedül van ilyen rosszhírű helyen.

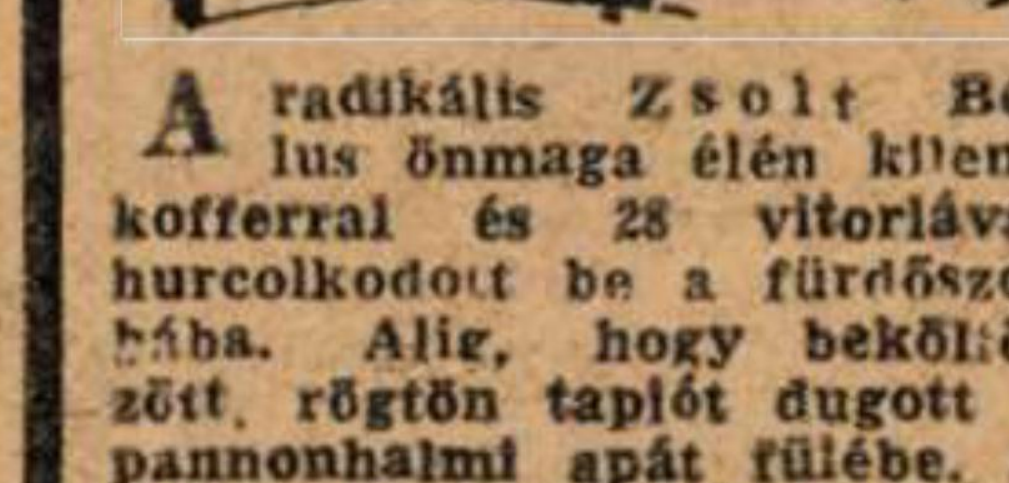

A radikális **Zsolt Bélus** önmaga élén kilenc kofferral és 28 vitorlával hurcolkodott be a fürdőszobába. Alig, hogy beköltözött, rögtön tapiót dugott a pannonhalmi apát fülébe. A **Révai Jóska,** a huncut bolsi, telefirkálta a falat mindenféle pajzán kifejezésekkel, mint például: „A föld és a malom a parasztoké", meg hogy „Le a reakcióval!" Persze az ilyen disznóságok nem nagyon tetszettek egyeseknek. Szóval olyan murik voltak a **Házban,** hogy ilyet még a **Hirlap** se pipált, pedig ez még a demokrácia ellen is tud virágnyelven pipálni.

Eleinte az új lakók még megegyeztek **abban,** hogy feltűnés nélkül, de egyesült erőszakkal kiszekírozzák a közös lakásból **Reakczi** Jóskát, mert keresztbe fekszik a demokráciának. Csakhamar kiderült azonban, hogy ez nem megy olyan könnyen, mert a Kisgazdacsalád néhány tüzesvérű, ifjú tagja, különösen a két **Vásáry**-fiú, meg az ószeres **Drózdy**-gyerek éjszakánkint bejárnak a grófnéhoz és összeszűrik vele a politikai önérzetüket. **Kovács** Béla erdőkerülő kisgazda az egész dolgot beköpte a családfőnek és a szigorú **Nagy** Ferenc kitagadta a családból a félrepolitizáló fiatalokat.

Ezzel új fejezet kezdődött az összeköltöztetett családok történetében.

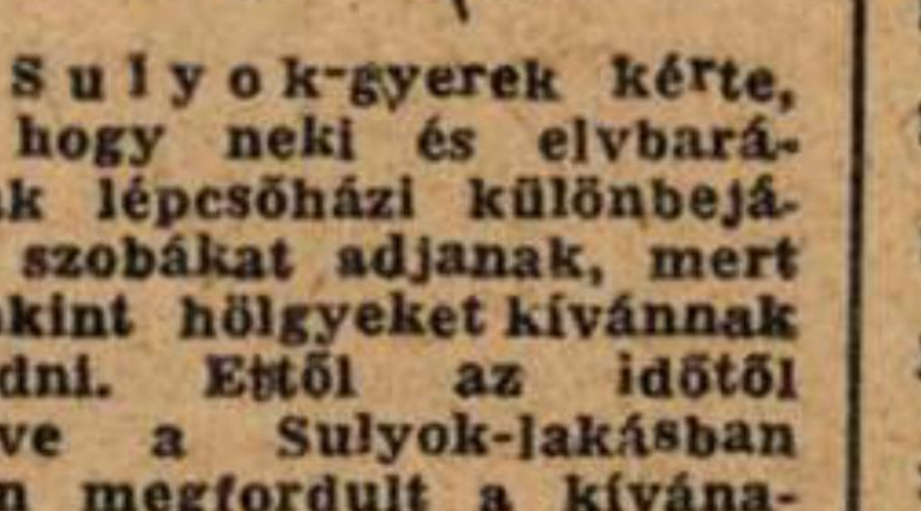

A **Sulyok**-gyerek kérte, hogy neki és elvbarátainak lépcsőházi különbejáratú szobákat adjanak, mert esténkint hölgyeket kívánnak fogadni. Ettől az időtől kezdve a Sulyok-lakásban sűrűn megfordult a kívánatos **Nagy-Tőke** Ilonka és a csinos, izgató **Gyosz** Leona konzumnő.

Rákosi Matyi, nyilván merő irigységből, meg is mondta Kecskeméten a véleményét az olyan politikusokról, akik folyton félrelökik a pártprogramot és olyan feslett nőkkel folytatnak viszonyt, akik mást se tesznek, csak az Árhivatallal emeltetik az iparcikkek árát. Ezért nem jut hozzá a paraszt. De majd gondoskodunk róla, hogy ezt is államosítsák. Az iparcikk azé, aki megműveli!

Ez persze nem minden lakónak tetszett. A **Kisgazda-család** hivatkozott a **magántulajdonra,** viszont **Bán** Antal azon a véleményen volt, hogy elő kell venni az osztályharcot. Ebből aztán csunya pletyka keletkezett és megmérgezte az összeköltöztetett pártájok életét.

A lakók, ahelyett, hogy az öreg **Reakczi** Jóskát macerálták volna, egymást kezdték bosszantani. Valaki lehúzta **Kossa** Pistike ingét, mire ismeretlen tettes egy élő lovat csempészett **Vásáry** Józsi fogmosópoharába. A kis **Fillér** azt mesélte a nagyszájú **Hegymegi-Kissnének,** hogy **Futó** Dezsőt is látta kimászni Reakczi Jóskáné ablakán. Futó erre cikket írt a Fali Ujságban, hogy ő meg látta **Fillért,** amikor kiszedte a MÁK-ból a cementet. Másnap tettenérték a **Rajk** fiút, amikor épen könnyíteni akart az államháztartás terhein és a nyugatosokat fojtogatta. Erre aztán **Kéthli** Panni házmegbízott összehívta a lakókat, de a szavazás nem hozott érdemleges eredményt, mert a Kisgazda-gyerekek és a Sulyok-leányzók egész idő alatt csikorgatták a fogukat. Az volt a közlátszat, mintha meszet ettek volna. A Világ Supkája **Kovács** Imrét, a szép parasztlegényt **Kisgazda** Juliska jobbvádlija alatt találta félreérthető politikai helyezkedésben. Hát ez így nem mehet tovább! Szakasits apó azt javalta, hogy fogcsikorgatás helyett rúgják ki a Házból a kikapós menyecskéket és a vásott kölyköket, akik folyton szemetelnek, csúzlival lövöldöznek és illetlenkednek a pártprogrammal. Végül is tudni akarjuk, ki kivel? **Kállai** Gyuszi ifjú családapa, a lakók békéje érdekében a következő

HÁZIREND

kifüggesztését indítványozta a Ház jobboldali folyosóján.

1. §. Kapu- és malomzárás este 10-kor.
2. §. Lovakat a lakásban tartani tilos.
3. §. Egymás tányérjába és a koalícióba köpni tilos.
4. §. Más pártjával viszonyt folytatni tilos, mert az ebből eredő minden teher a Ház lakóit egyetemlegesen sújtja.
5. §. Alkoholt a Házba behozni Balogh Istvánnak is tilos.
6. §. Fogakat csikorgatni, szavazni és rongyot rázni 10 óra után tilos.
7. §. A Leszámitoló Bankban előadást tartani és a valutapénztárban köpködni tilos.
8. §. Reakczi Jóskánét egyszerre csak egy politikus látogathatja.
9. §. A főlépcsőn, továbbá Gyosz Leonán keresztül hordároknak és demokratáknak közlekedni tilos.
10. §. A felvonót másra, mint a Reakczi-család felvonására használni tilos.
11. §. Ing és politikai elv nélkül a Ház folyosóin mászkálni tilos.
12. §. Szennyest csak a koalíció elkerített jobboldali részében szabad kiteregetni.

*

És a koalíció azóta boldog fogcsikorgatásban él, ha még meg nem halt.

A 7 legennivalóbb vicce

A kenyereslány rászól a vendégre:
— Ne szemtelenkedjék, Popelka úr!
— Ne haragudjon — mentegetőzik a vendég.
— Az ujságban olvastam, hogy szabad a hús a vendéglőben.

ILYEN VAS!

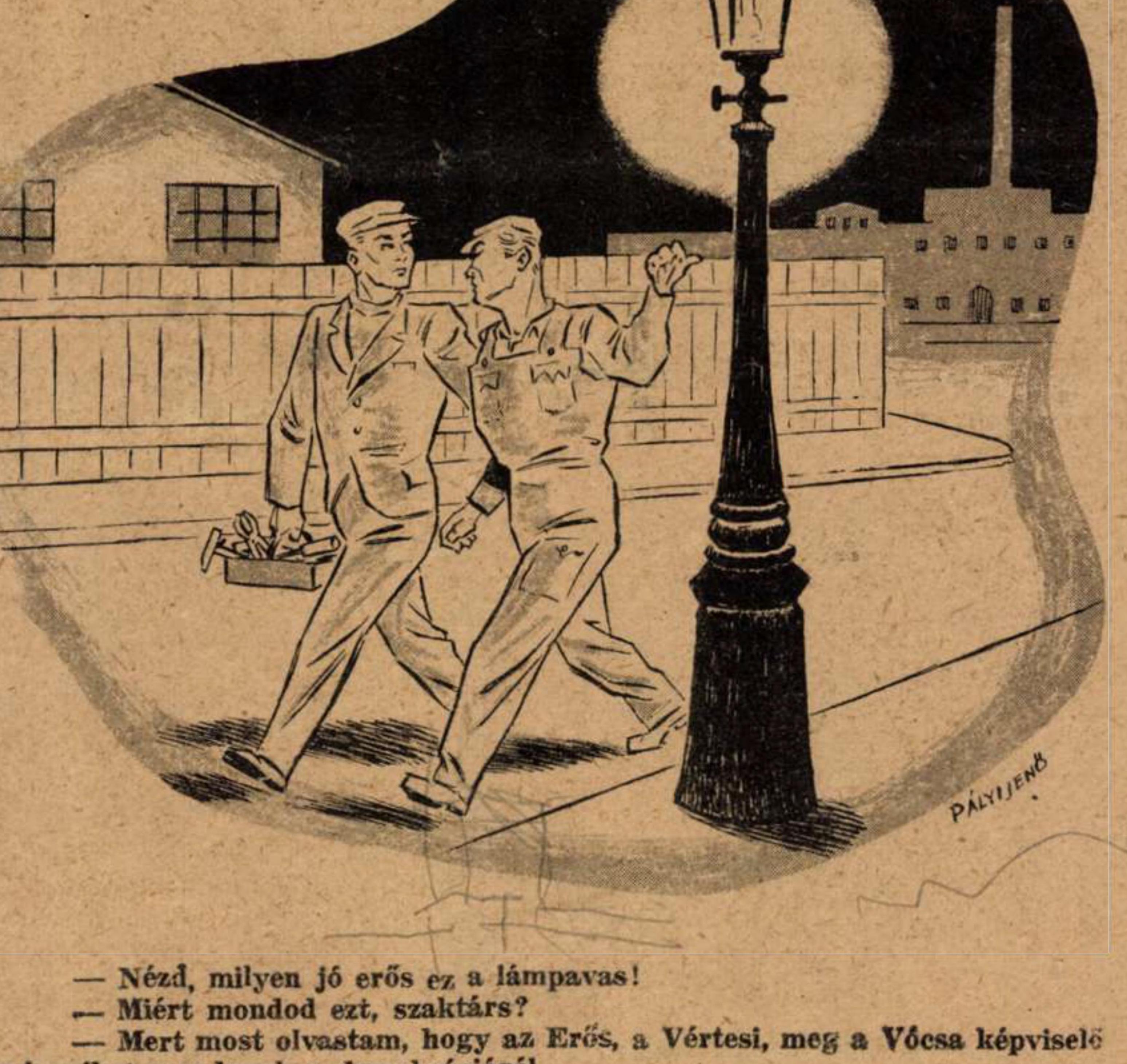

— Nézd, milyen jó erős ez a lámpavas!
— Miért mondod ezt, szaktárs?
— Mert most olvastam, hogy az Erős, a Vértesi, meg a Vőcsa képviselő urak miket mondanak a demokráciáról.

Előszó
az 1948-as elnökválasztáshoz

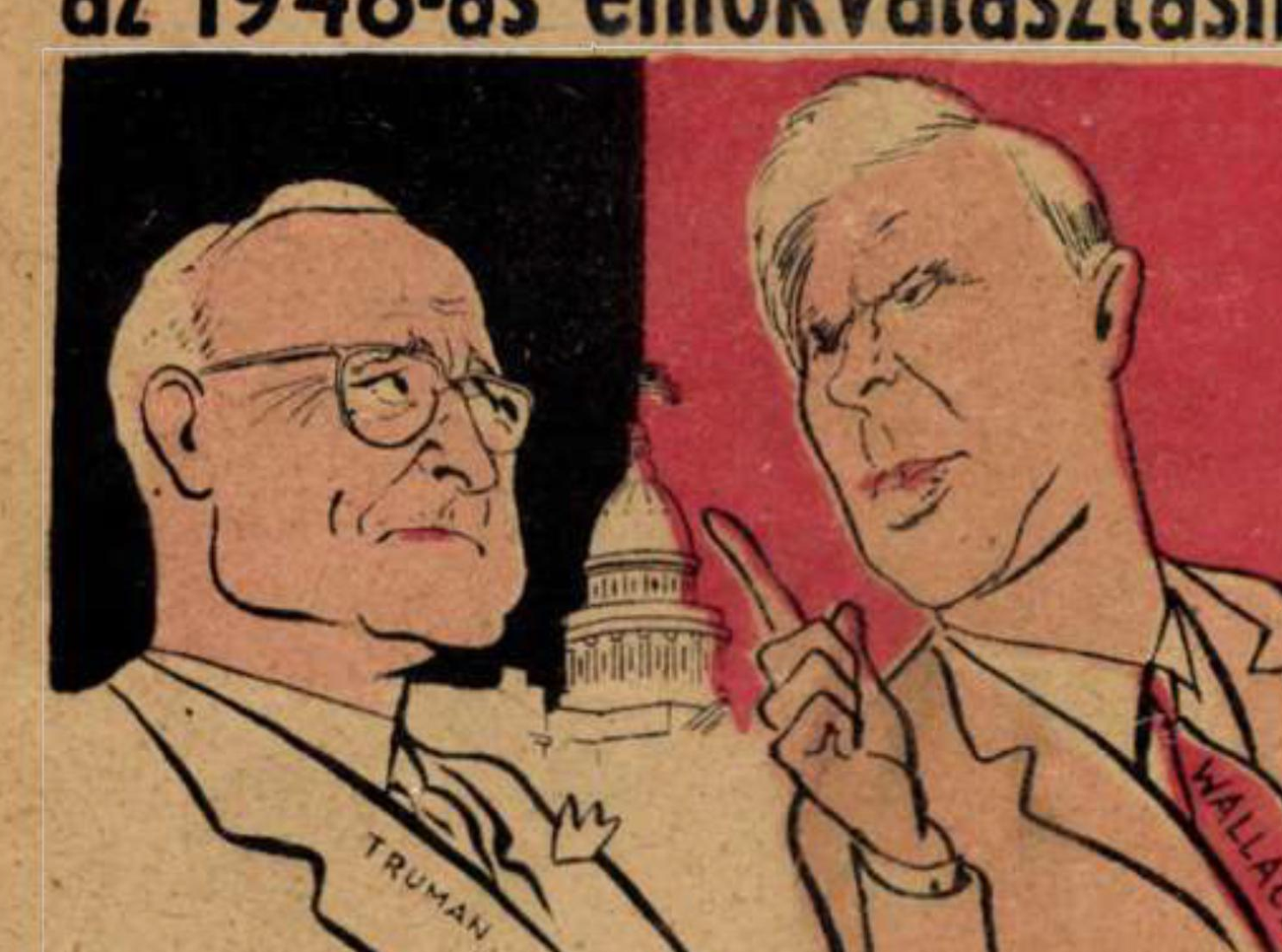

— Le kell mondania, Wallace. Nincs más választásunk.
— Azt hiszem, hogy két év mulva más választásunk lesz.

A 7 kávéházi vicce

Kelemen beül egy kávéházba.

— Tessék rendelni egy rizsfelfujtat — mondja neki a pincér — valódi japán-rizsből van, nagyon finom, édes, meleg!

Kelemen megeszi a rizsfelfujtat. Amikor a pincér elviszi a tányért, megkérdi:

— Nos, hogy ízlett Kelemen úr a rizsfelfujt?

Kelemen legyint:

— Kár volt úgy felfujni.

Állatkerti túra

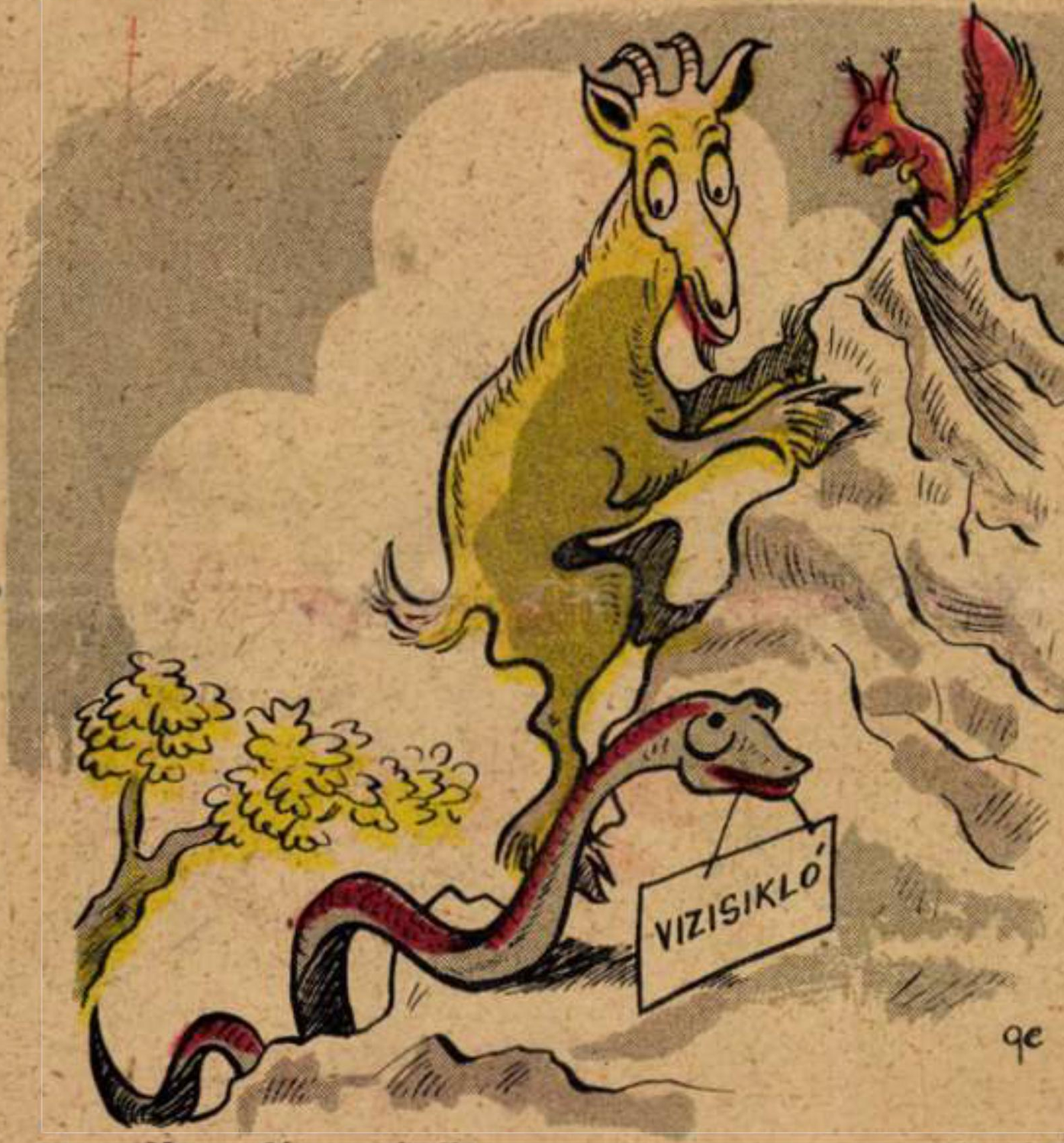

— Nem fárasztó ilyen magasra menni, Gida úr?
— Nem, Mókuci. Siklóval megyek.

Lelki Klinika

Este korán hazasiettem, s mert roppant sok írnivalóm volt, azonnal nyugovóra tértem. Késő éjszaka, háromnegyed tízkor felriadtam: csengettek az ajtómon, méghozzá három rövidet és egy hosszút. Rokonaim egy rövidet szoktak csengetni, barátaim két rövidet és egy hosszút, idegenek három rövidet és egy hosszút — így vagyok megegyezve velük. Kisiettem, ajtót nyitottam. Egy magas, szőke fiatalember lépett be.

— Báró Lázár vagyok — mondta — teljes nevemen báró Bronstein Lázár. Minthogy a címeket eltörölték, a Bronsteint megmagyarosítottam Báróra, mert a báró nekem fontosabb, mint a Bronstein. Önhöz van szerencsém?

— Én vagyok.

— Beszélnem kell önnel.

Bekísért a szobámba és leült az ágyam szélére. Tekintete riadt volt, arca feldúltnak látszott. Gyorsan felhajtottam egy pohár snapszot, hogy megnyugodjék. Egy kissé csakugyan rendbejött.

— Az ügy, — kezdte — amellyel zavarom, létfontosságú. Figyelemmel szoktam olvasni Nyuszek Emilről írt történeteit s tudom, hogy ön az emberi lélek mély ismerője. Életem nagy válságában öntől kell tanácsot kérnem.

— Szerelmi ügy? — kérdeztem csendesen. Hevesen bólintott és beszélni kezdett.

— Harminckét éves, egészséges fiatalember vagyok. Szép jövedelmem, villám, autóm van. Most hat hete beleszerettem egy csodaszép huszonnégy éves lányba, aki egy dúsgazdag orvos egyetlen gyermeke. Halálosan beleszerettem, nem tudok élni nélküle.

Feljajdult és két tenyerébe temette arcát. Aztán erőt vett magán és folytatta:

— A lány viszontszeret. Isteni nagy szerelem ez, teljes és mély vonzalom. Minden időnket együtt töltjük. Nem tudnánk élni egymás nélkül. És most szólnom kell a szüleimről...

Heves zokogás rázta meg. Felhajtottam még egy snapszot. Ettől egy kicsit magához tért és folytatta:

— A szüleim szeretik ezt a lányt és úgy találják, hogy hozzám illik. Boldogan vennék, ha hitvesemmé tenném. Hiszen a lány gazdag, szép és erényes. És most szólnom kell az ő szüleiről...

Hangosan felsírt és félájultan dőlt hátra. Nagynehezen magához térítettem.

— Vegyen erőt magán, uram. Folytassa.

Folytatta:

— A lány szülei úgy látják, hogy én abszolút rendes ember vagyok, hiszen szép jövedelmem van, szenvedélyeim nincsenek és jó családból származom. Boldogan egyeznének bele abba, hogy elvegyem a lányukat. És most rá kell térnem az anyagiakra...

Üveges szemmel meredt maga elé, s reszkető ujjakkal simította hátra a haját. Aztán kitört belőle:

— Nekem szép jövedelmem van és szüleimről egyáltalán nem kell gondoskodnom. A lány hatalmas hozományt és havi 2000 forint apanázst kap. Gondtalan, puha jólét várna ránk. Érti hát, mester? Én szeretem őt, ő szeret engem. Az én szüleim pártolják a házasságot, az ő szülei is. Gazdagok és fiatalok vagyunk mind a ketten...

Hirtelen könnyek törtek elő a szeméből, térdrehullott előttem, megragadta a karomat és felzokogott:

— Az Isten szerelmére, mondja meg, hogy mit csináljunk?

Tabi László

IGAZSÁGOS ELOSZTÁS

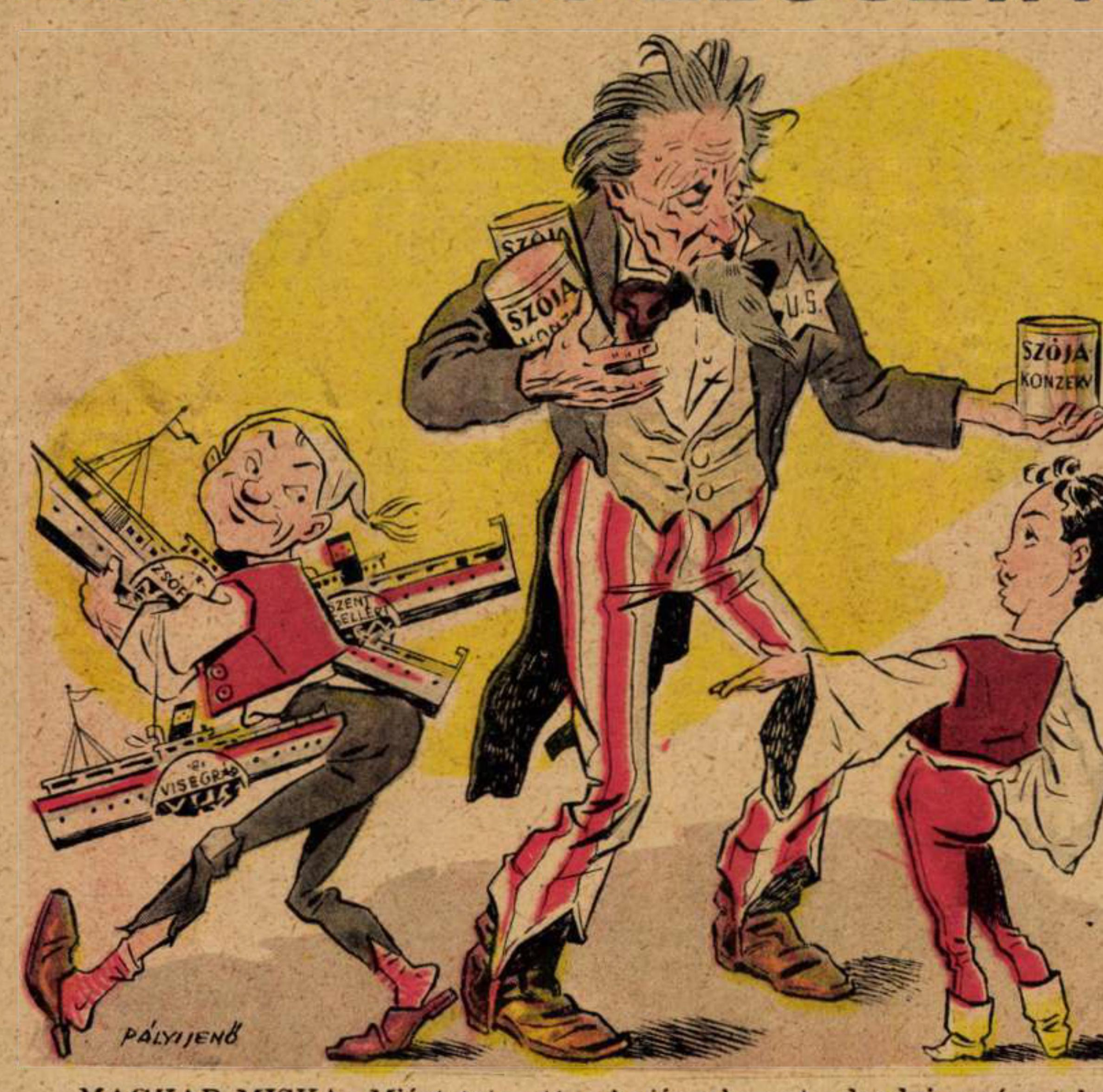

MAGYAR MISKA: Miért tetszett a hajóparkomat odaadni a németeknek?
UNCLE SAM: Mindent nem kaphat maga, nekik is kell adni valamit...

Szegény kisgyermek panaszai

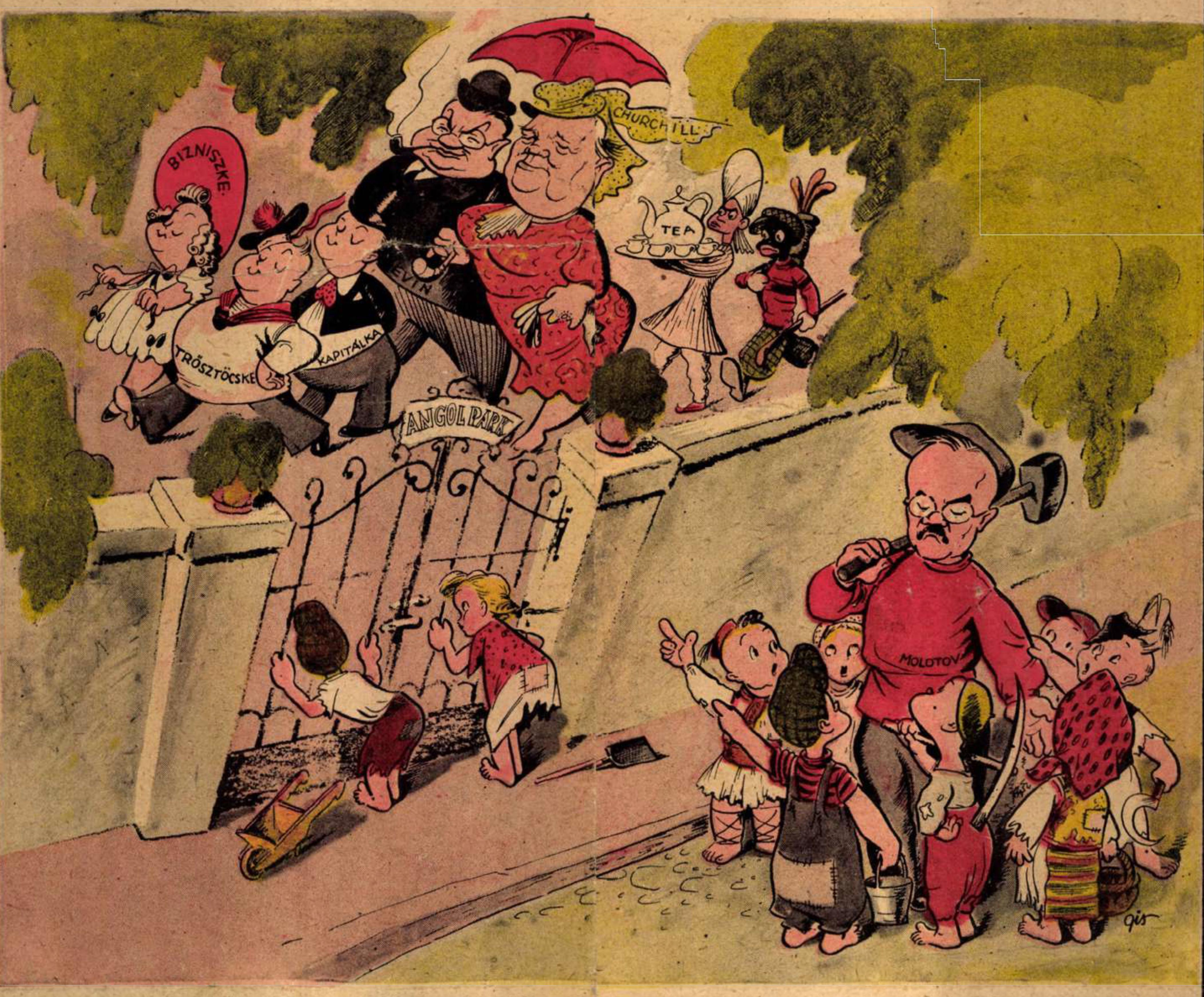

— Mondd apánk... Nekünk mikor lesz ilyen szép vasárnapi ruhánk?
— Majd ha nem ti fizetitek az ő ruhaszámláikat...

KIRÁLYHEGYI PÁL:
Franco levele Göringhez Nürnbergbe

Madrid, 1946 szeptember.

Lieber Hermann!

Annyi a dolgom, hogy csak most jutok hozzá, hogy írjak neked drága kis Hermannom.

Én, a magam részéről szorgalmasan dolgozom. Felejthetetlen, kedves vezérünk szellemében irtom a spanyolokat, amennyire csak szerény tehetségem engedi. Sajnos, még mindig sok a spanyol az országban, de repesne a kis szíved Hermannom, ha ellátogathatnál ide, Madridba, mert a spanyolok már beszélni sem mernek és az utcákon, a tereken, a hivatalokban mindenütt német szót hallani. Csak azt sajnálom, hogy szegény kis Adolfunk nem érhette meg ezeket az időket. Ő tudta legjobban, milyen meglepően sok ember szeret vakon engedelmeskedni, ő tudta mindenkinél jobban, milyen elképzelhetetlenül ostobák az emberek és milyen nyalánkok. Köszönöm kérdésedet, nálam Mórkérdés nincs. Az én mórjaim nagyon rendesen viselkednek és én nem felejtem el nekik, hogy Hitler és Mussolini után a móroknak köszönhetek mindent. A németek után ők az urak Spanyolországban. Sokat gondolunk itt mindannyian a kis Adolfra. Szeretnék én is mindenkit kiirtani, mert jól tudom, hogy amíg emberek élnek, addig nem lesz rend Európában, de, sajnos, kissé lusta vagyok. Öregszem. Már a gyilkolás sem ízlik úgy, mint azelőtt. Nem vagyok már a régi. A Degrelle gyerek meg van hülve. Más ujság nincs.

Számtalanszor csókolja kezeidet
a te hűséges kis Francod.
Csak én éljek, a többi nem fontos.

Öltöztetőbandák a Belvárosban

Már régebben feltűnt a rendőrségnek, hogy a Belvárosban jólöltözött, idősebb urak csinos fiatal hölgyek kiséretében nézegetik a ruhaüzletek és szűcsök kirakatait, majd belekarolva a hölgyekbe, beviszik őket az üzletbe és nem egyszer tetőtől talpig felöltöztetik.

A rendőrség a város fiatalabb korú férfiait felkéri, hogy az esti órákban ne járjanak egyedül a Váci-utcában.

A VÉN KOMÉDIÁS

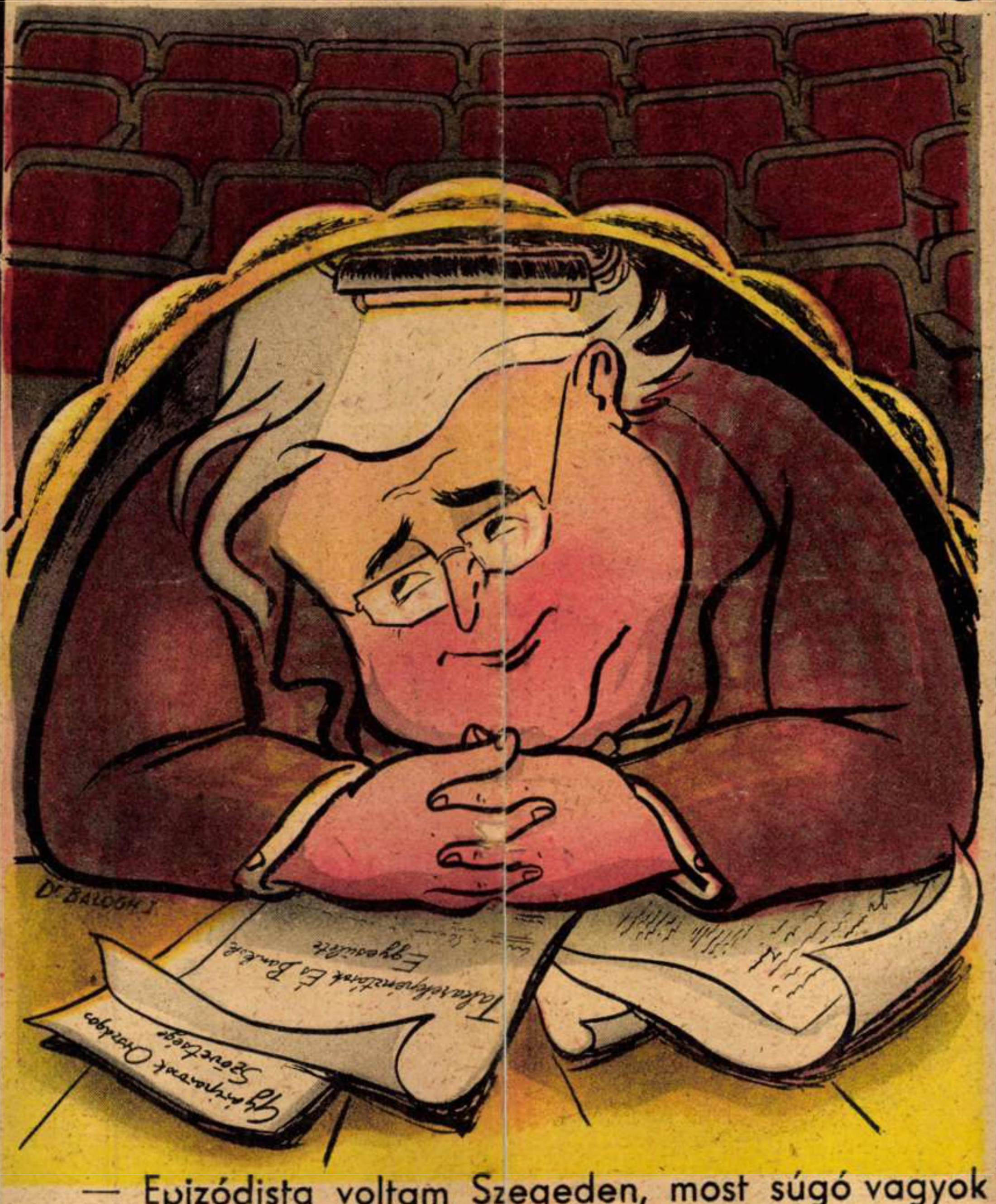

— Epizódista voltam Szegeden, most súgó vagyok Pesten, de az álmom egy igazi kabinetalakítás...

Állampolgár dala

Hogy megéljek
Nincs reményem
Kevés az én
Illetményem.

Nyomorogtam
Tiszta szívvel
S jönnek most az
Adóívvel.

És mert rendbe még
Erényem
Mindent bevallok
Szerényen

És mert van
Adó-morálom,
Az eredmény:
Mínusz három.

Életemnek
Ez az ára,
Felkötöm magam a fára.

Hivatalból
Eltemetnek
S a síromra
fűmag helyett
Adót vetnek.

Beszélgetés a Népbírósággal

A budapesti népbíróság az utóbbi időben szabadlábra helyezte azokat a háborús bűnösöket, akiket föl kellett volna akasztatnia.

Kiküldött munkatársunk beszélgetést folytatott a népbíróság egyik vezetőjével.

— Aki már hat hónapot töltött vizsgálati fogságban — mondta az előkelő főbíró —, azt, a törvény értelmében, szabadon kell bocsátanunk, s így a szabadonbocsátás, kivégzés helyett, jogszokássá lett, amelyen nehéz változtatni. De tudja, hogy az ember milyen kínosan szokik le arról, amit már megszokott; néha csak egészségének megrendülése árán tudja némely szokását abbanhagyni. Inkább arra kellene vigyázni, hogy a háborús bűnösök ne töltsenek hat hónapot vizsgálati fogságban. Ezt talán azzal lehetne elérni, ha már a második hónapban szabadon bocsátanák, vagy, esetleg, — ez se rossz, — el sem fognák őket. Hogyha főbenjáró esetekről van szó, amelyekben feltétlenül halálos ítéletre kerülne a sor, ha nem volnánk kénytelenek az illetőt a tárgyalás előtt szabadon bocsátani, akkor a sajtó felkérhetné, hogy záros határidőn belül harakirit kövessen el, nehogy ügye a bíróság elé kerüljön, amely, a másik kialakult jogszokás szerint, amúgy is felmentené. Itt tehát mélyreható reformokról van szó, amelynek törvénybe vagy rendeletbe foglalása feltétlenül oly sok időt venne igénybe, hogy azalatt a mégcsak öt év mulva elkövetendő bűnök is eleve elévülnének, s nekünk, mint az igazság bajnokainak, még az anyaméhből ki sem került gyermeket is szabadon kellene bocsátani, ami pedig nem az igazságszolgáltatás, hanem a szülészet hatáskörébe tartozik. Egyébként nem felel meg a valóságnak az a hiresztelés, hogy egyes biráink ma is a dollárt tartanák fizetési eszköznek. Szerény forgalmunkat mi is az értékálló forintban bonyolítjuk le. Előfizetéseket akármelyik ügyvédi iroda elfogad. A viszonyok annyira konszolidálódtak, hogy bátran kiálthatjuk a világ fülébe: Nyugtával dicsérd a napot.

Hidvéghy Ferenc paródiája:
a két veréb

Érzelmes igazságügyi sanzon

(Abból az alkalomból, hogy a NOT sürgönyileg helyezett szabadlábra egy 10 évre elítélt nyilast.)

A telegráfnak oszlopára
Két jómadár egyszerre szálla,
Nemjogerősen csücsültek ott...
Segít-e — kérdik — rajtunk a NOT?
Egyiknek nyilas volt a pártja,
Másik a csodafegyvert várta,
Ez volt a bűnük, e semmiség,
Pár évet kaptak, mily szörnyűség!

Megfellebbezték persze nyomban
És vártak, vártak izgalomban,
A NOT-hoz bújtak mind közelébb...
Két kis türelmes nyilas veréb.
Megvéd az minket szenvedéstől,
Hidegtől és a napsütéstől,
Nyilasok voltunk, ez ott elég...
Csipogta büszkén a két veréb.

A telegráfnak drótja rezdült,
A két veréb vére pezsdült,
Most sürgönyöz már a NOT talán...
Megesett szíve kettőnk baján.
Stimmel, — csipogták — mire várunk?
Szabadlábunk van s szabad szárnyunk...
És elrepültek, kissé meghatva,
Északnak egyik, másik — Nyugatra...

Januárban előreláthatólag megbukik a kultuszminiszter

A .....utcai reálgimnázium III. b. osztályának tanulóiból alakult kormány kultuszminisztere, Kudelka Pistike ez évben már harmadszor felelt négyesre fizikából. Ha a félévi bizonyítványig össze nem szedi magát, bukása elkerülhetetlen.

Heti Képrejtvényünk

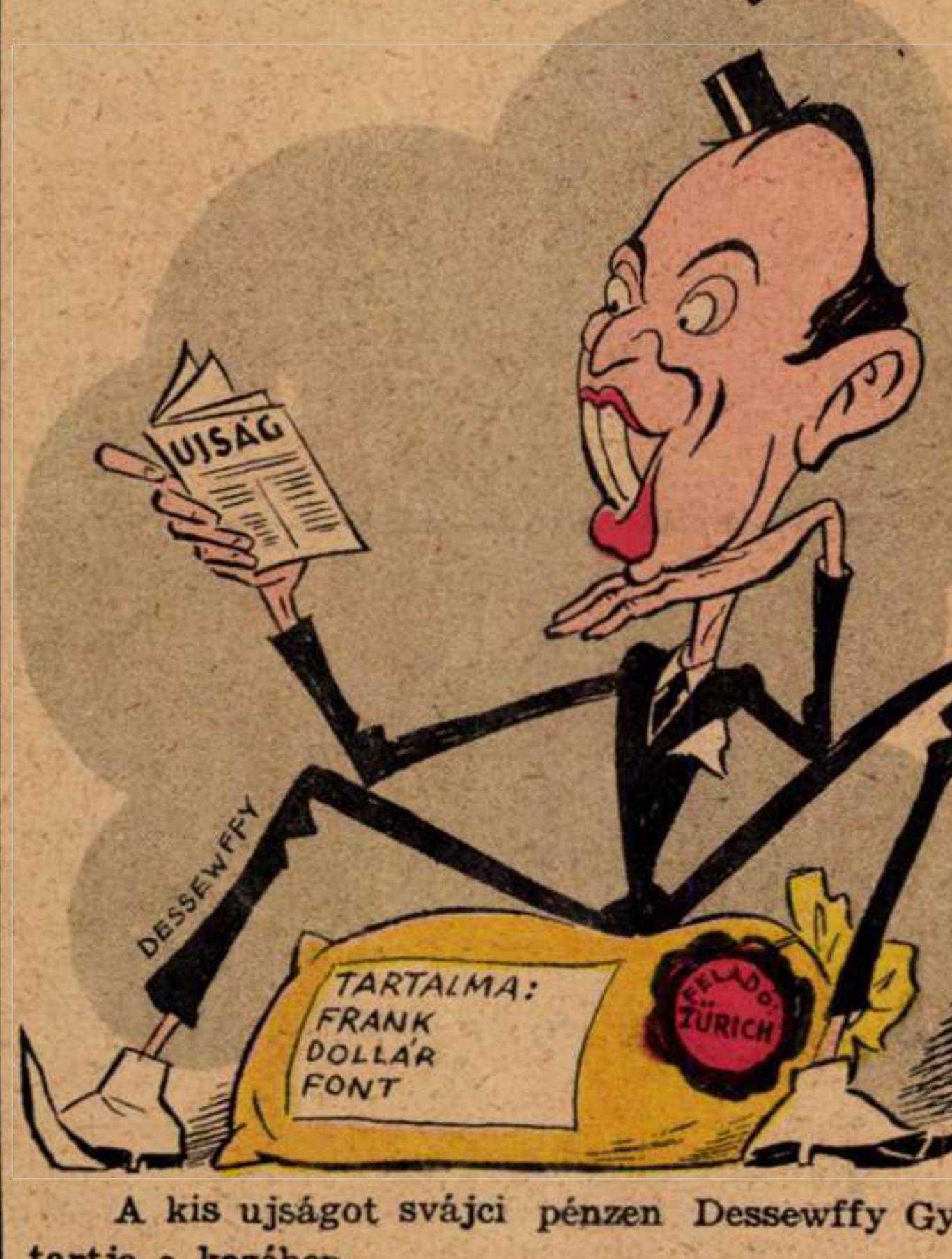

A kis ujságot svájci pénzen Dessewffy Gyula tartja a kezében.

Négerek paradicsoma Németországban

(Olvastuk a Független Magyarországban, hogy a német lányok lelkesen barátkoznak az amerikai néger katonákkal.)

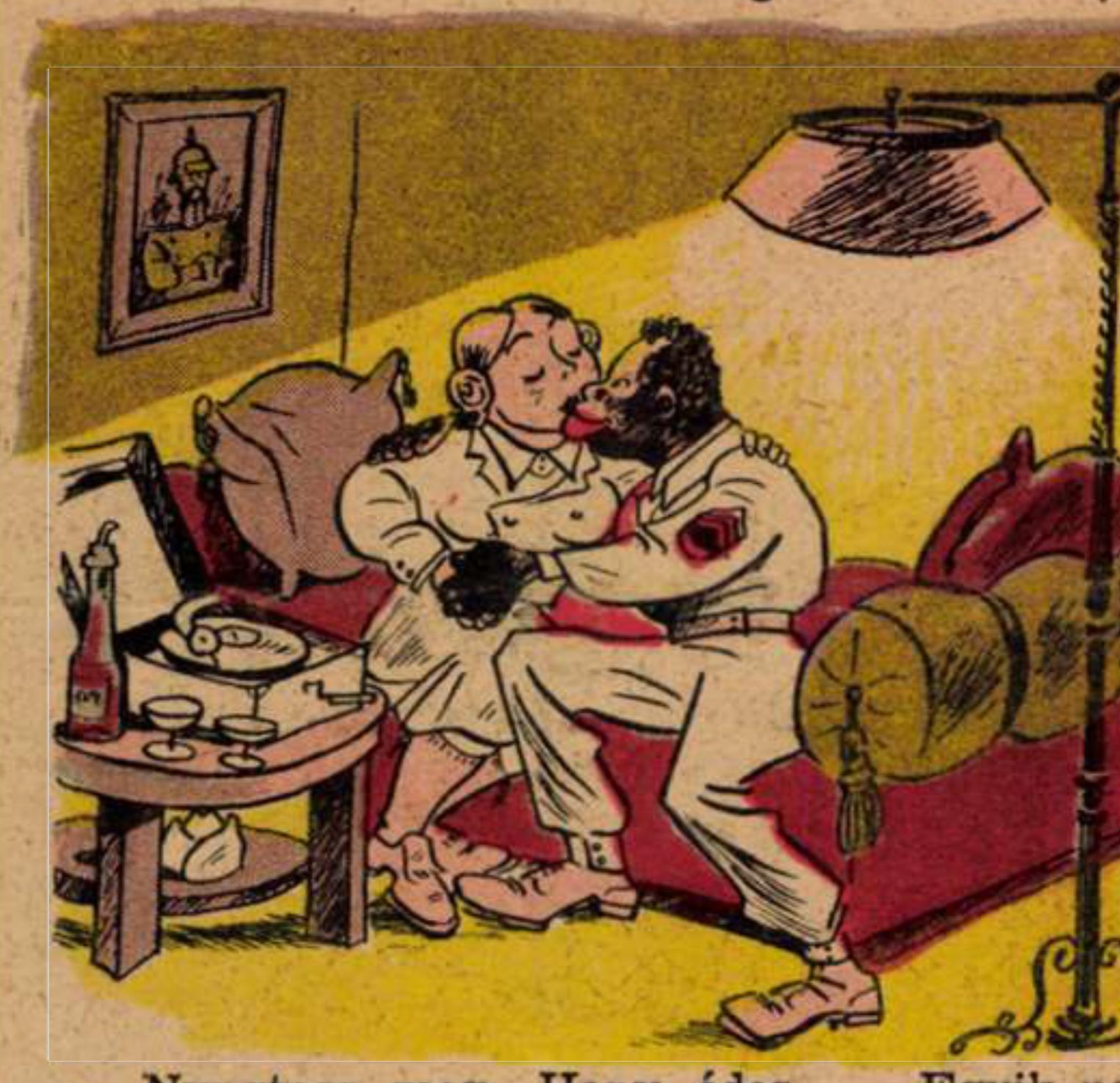

— Nyugtass meg, Hany édes... Egyik nagyszülőd sem volt zsidó?

Kuruc-labanc világ Braziliában

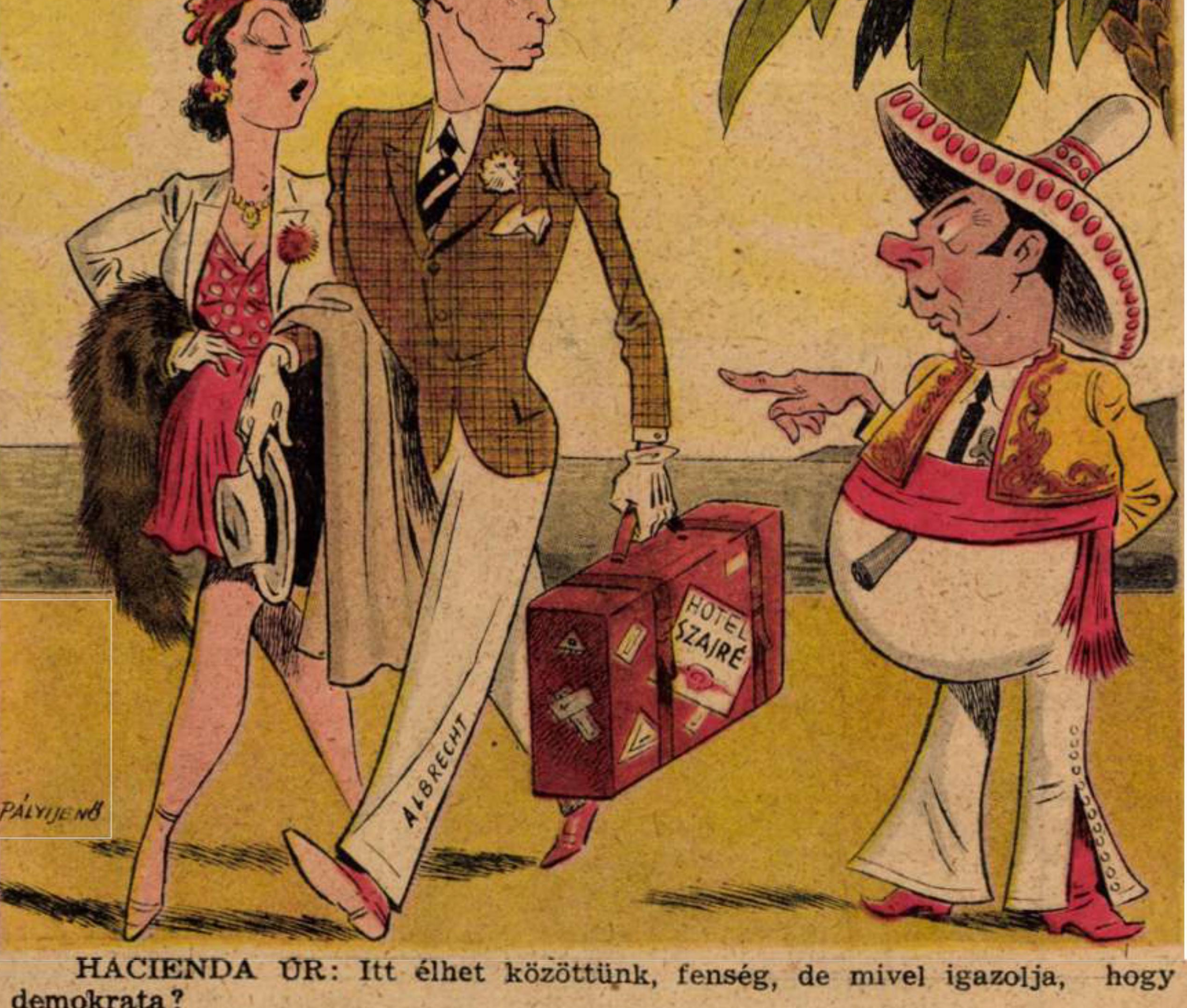

HACIENDA ÚR: Itt élhet közöttünk, fenség, de mivel igazolja, hogy demokrata?

ALBRECHT ÚR: Azzal, hogy labanc létemre magammal hoztam hűséges kurucomat.

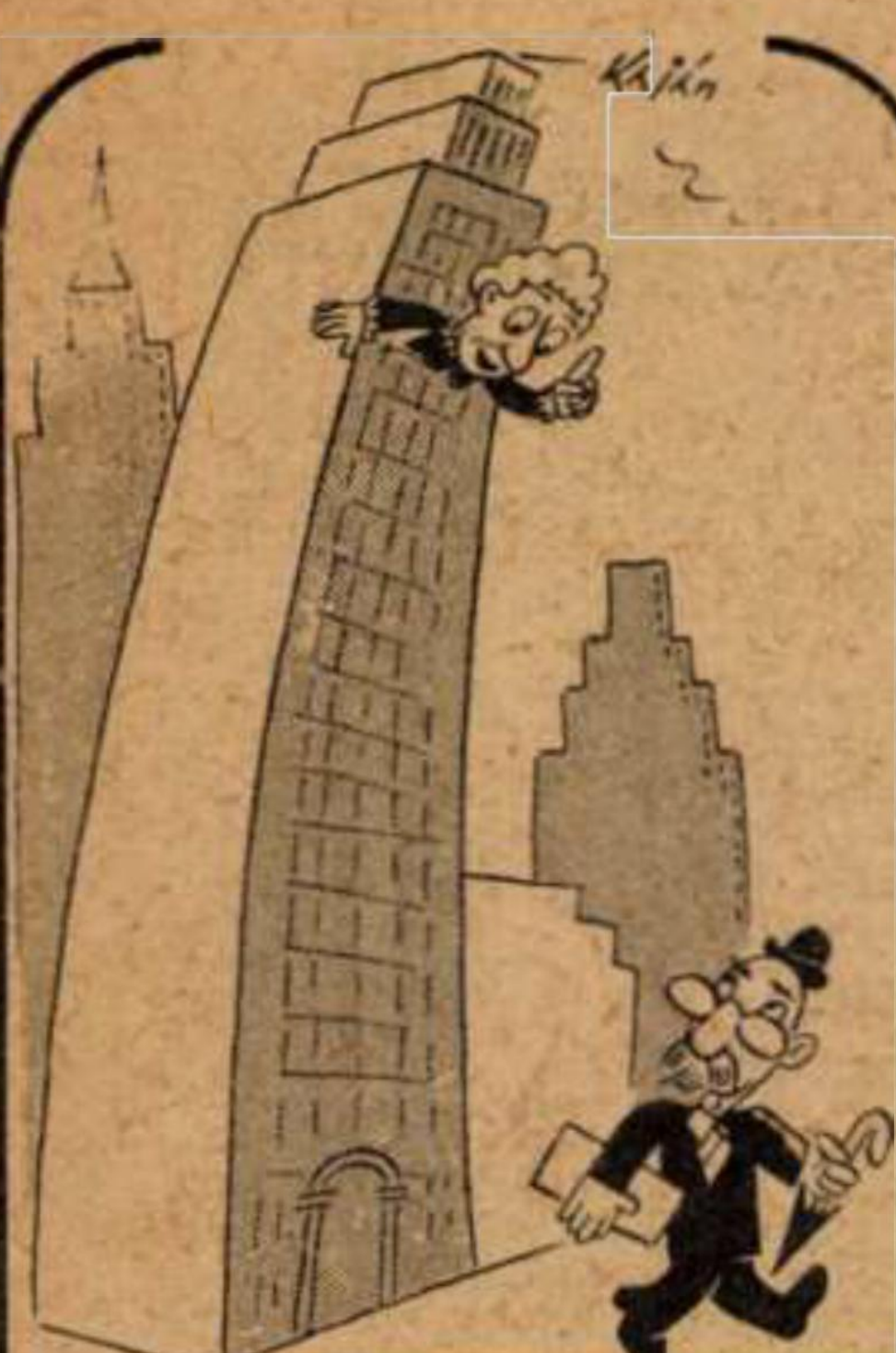

— John fiacskám, itthon felejtetted az atombombát, várj egy kicsit, mindjárt ledobom.

DARVAS SZILÁRD:

Verses riport a Csillag-börtönről

Egyedem és begyedem — nagy balhé volt Szegeden — mivel ottan van egy ház — pontosabban a fegyház — lakói nem kegyencek, de többnyire fegyencek — akik hajlamuktól üzve — rossz fát tettek rá a tűzre — amíg ráment három erdő — s ottan ült a Gömbös Ernő.

Gömbös Ernő nagy legény volt — nadrágszíja hét likra szólt — s akár csak az öreg Gyula — ő is nagyon agylágyula — babérjait úgy aratta — nyilas lett az istenadta — Szálasinak szárnysegédje — belebújt vón a zsebébe — ha véletlen nem oly hosszú — és nem festett volna rosszu — majd a rendőrség lekapta — s beültette a Csillagba.

Ott azután nem volt azesz — buzgón gyártotta a faszeszt — már-már börtönük dísze lett — míg egy napon nagy misze lett — körülnézett jobbra-balra — aztán felmászott a falra — s ill a berek, nádak erek — meglépett a Gömbös-gyerek.

Ám egy fegyőr rászólt rögtön: — „Az istenért meg ne szökjön!“ — bizonyisten így szólt hozzá — hátha ezzel visszahozná — lőtt is volna az apuska — no de nem volt nála puska — mivel az őr eme helyen — lehetőleg fegyvertelen.

Ernő elment olyan könnyen — ki se csordult tán a könnye — nem is sokat tétovázott — hol felmászott, hol lemászott — s konstatálta leugorva: — a Csillagban fő a torna — aki fürge, mindig vidám, — — akárcsak a Ludovikán.

Ki tudja, most merre iszkol — jó levegőt merre piszkol — ahelyett, hogy visszaülne — áldott helyét megbecsülve — ahol nincs se verés, se kuss — jómodorú minden hekus — s ahol csak az van bevarrva — s az nem lóg meg, aki marha.

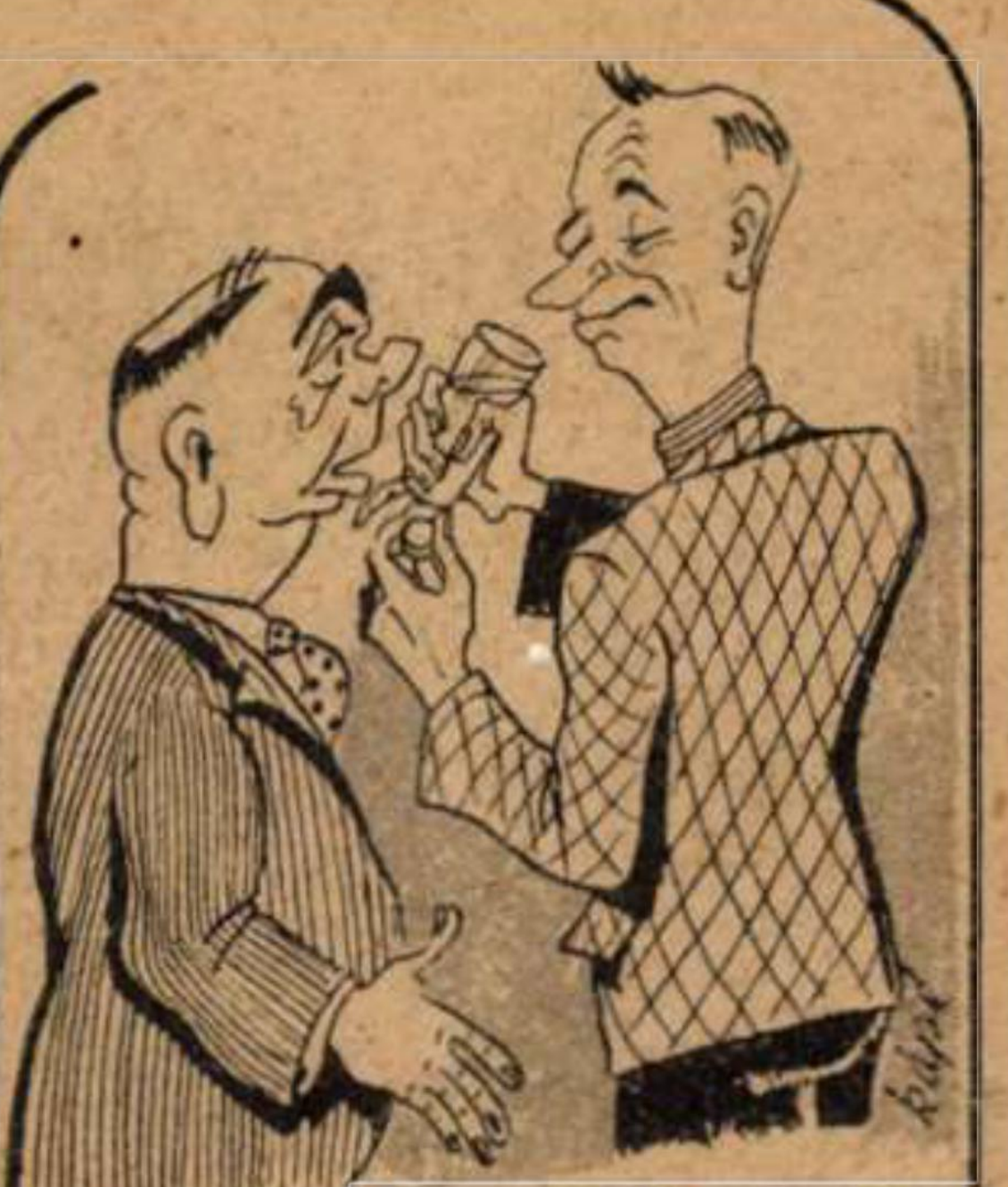

— Fáj a feje?

— Nem.

— Hát akkor miért veszi be már a tizedik aszpirint egymásután?

— Mert a víz is olcsóbb lett, meg a gyógyszer is.

Albrecht naplója

Hétfő

Ma az angol övezetben voltam.

Kedd

Ma az amerikai övezetben voltam.

Szerda

Ma a francia övezetben voltam, de a legkritikusabb pillanatban belépett a férj. Biztosan ennek is bebeszélték, hogy háborús bűnös vagyok, mert egy félóráig kergetett.

Csütörtök

Elegem volt a francia övezetből. Ma megint az angol övezetben voltam. Egy nagyon csinos hölgynél teáztam. A hölgy megkérdezte, hogy milyen nap van, nem akartam félrevezetni, tehát csütörtököt mondtam egy félóra mulva, de mintha nem tetszett volna neki ez az egyenesség. Elegem van az angol övezetből is.

Péntek

Magyarországon a háborús bűnösök listáján vagyok, Jugoszláviában is úgy, hogy ma három férj keresett a lakásomon, amig nem voltam otthon. Csak ne politizálnának annyit az emberek.

Szombat

Elegem van a nőkből.

Megyek Délamerikába egy ilyen klassz tyúkkal.

Bűn és bűnhődés

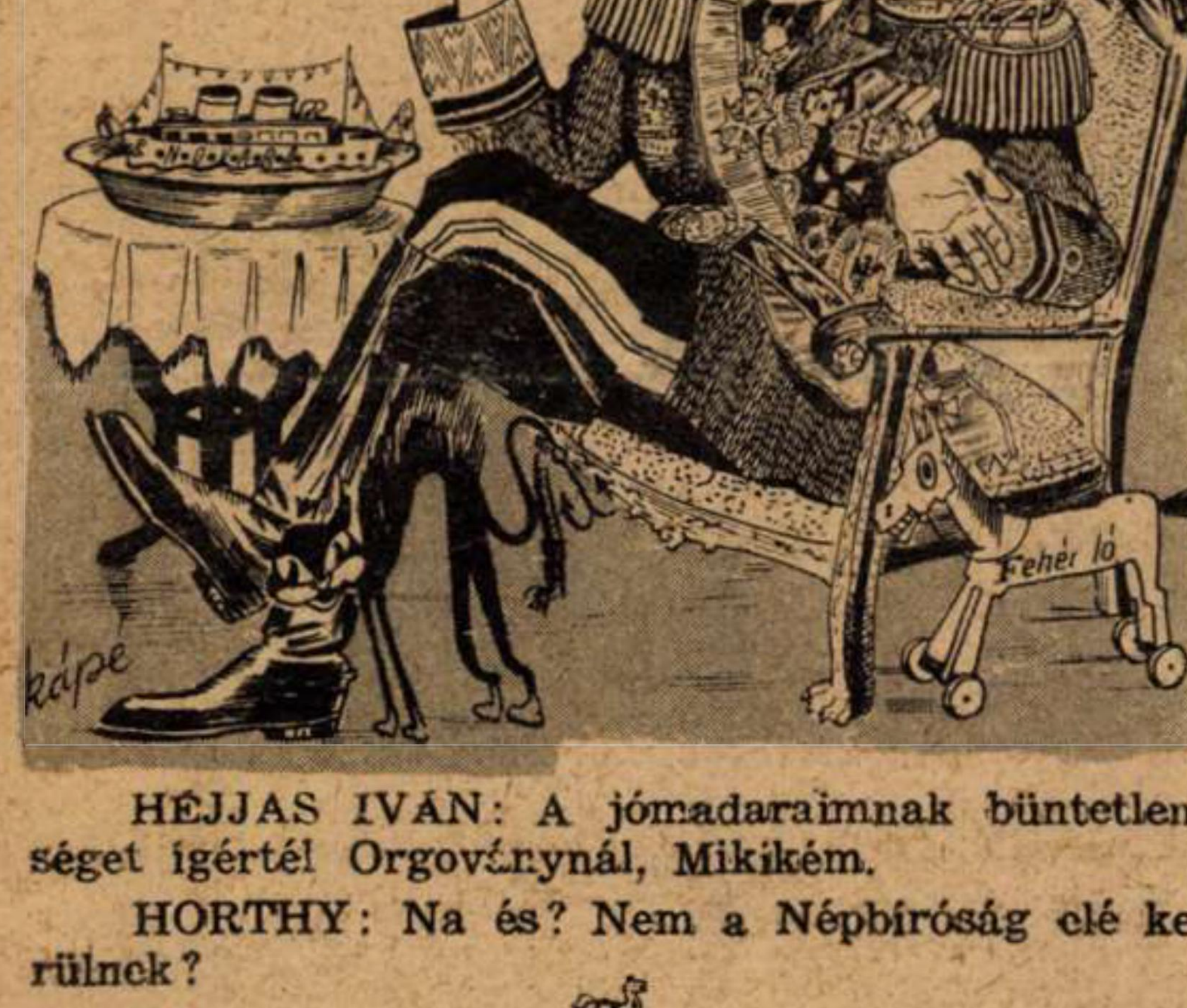

HÉJJAS IVÁN: A jómadaraimnak büntetlenséget ígértél Orgoványnál, Mikikém.

HORTHY: Na és? Nem a Népbíróság elé kerülnek?

Óriási occasió

baktériumban és viszont!

Valahonnan a Világból, pontosabban a 2. oldal harmadik hasábjáról.

Hír szerint az amerikai hadsereg olyan méreg birtokába jutott, amelynek

egyetlen gramjától
7000 ember harap
a fűbe,

tehát a legelésnek egészen új fejezete nyílik meg az emberiség történetében. Ez azonban még mind semmi, *Gerald Wande* azt *is megállapítja, hogyha egy kis nemzet abba a helyzetbe kerül, hogy baktériumháborút folytasson, még az atombombával rendelkező nagyhatalmak is védtelenül állnak vele szemben.*

Óriási lelkesedést keltett az összes kisnemzetek körében, hogy most már csak „abba a bizonyos helyzetbe“ kell jutniok, aminél mi se könnyebb, mert *bacillusban mindnyájan jól vannak eleresztve.* Annál nagyobb a riadalom a nagyhatalmaknál: New-Yorkban már meg is alakult az Ajajaj (**A**merikai **J**enkik **A**ngyali **J**ótékony **A**lalakulatainak **J**avarésze), amely a tervezet szerint felvásárolná az Európában található veszedelmesebb baktériumokat és kompenzációs alapon később a jóval értéktelenebb atommal fizetne érte, állítólag *egy adó-baktériumért három síma atombombát ígérnek.*

Magyarország is megtette már a szükséges lépéseket, Kővágó polgármester felkérte a számszéket, hogy *New-York lakosságának létszámát hétezerrel elosztani* s az eredményt vele záros határidőn belül közölni szíveskedjék. Egyidejűleg megindul a baktériumgyüjtés is, minden pesti polgár két beszolgáltatott bacillusért egy tüdőgyulladást kap cserébe.

Dalárd.

Autó
Portál
Bútor
Ablak
ÜVEG
WAGNER
VII., Kazinczy-u. 9.
Tel.: 221 - 675

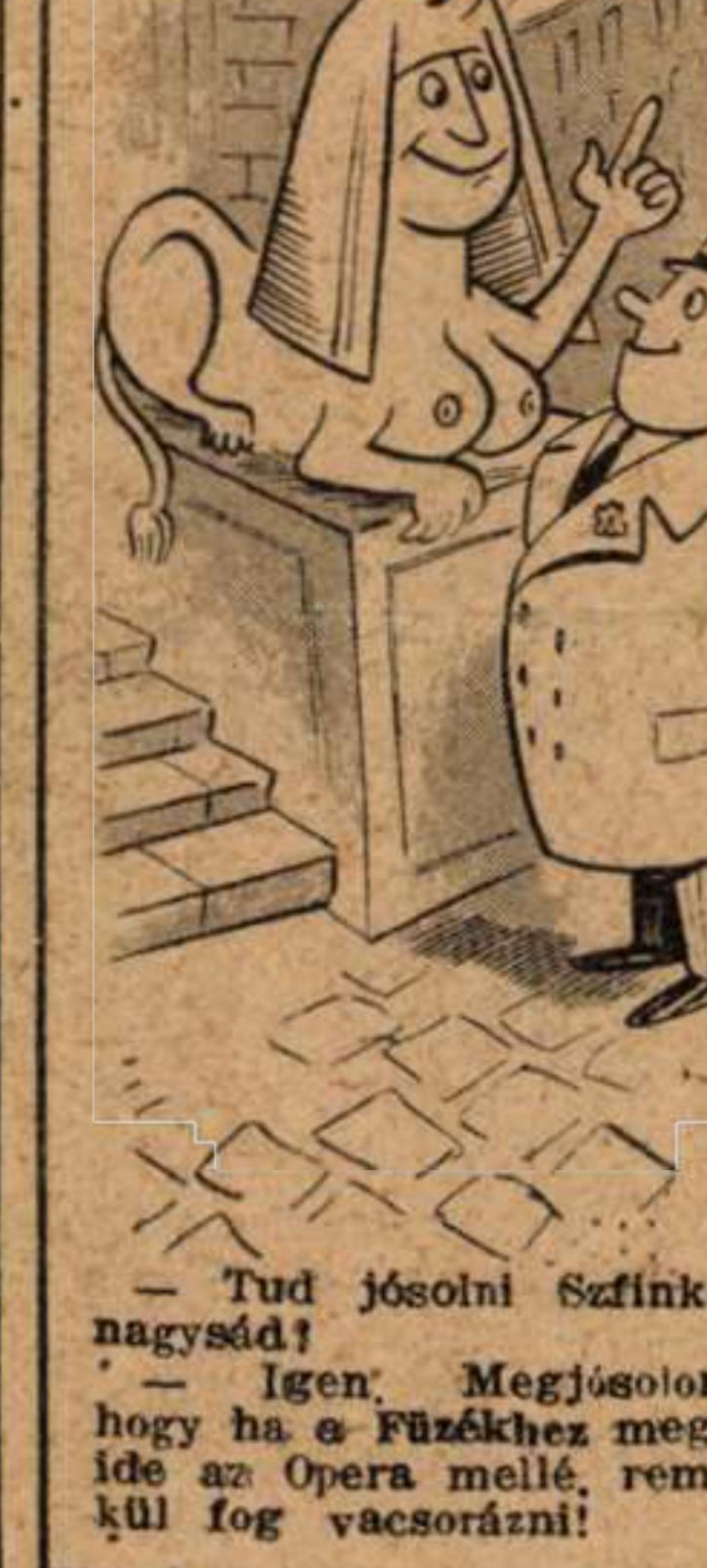

— Tud jósolni Szfinksz nagysád?

— Igen. Megjósolom, hogy ha a Füzékhez megy, ide az Opera mellé, remekül fog vacsorázni!

Ott fogsz majd sírni, hol senki se lát
HA NEM VESZ
BAKFIS
melltartót az anyád

— Gratulálok! — Gratulálhat is. Ez Astor ruha!
ASTOR RUHAHÁZ, VIII., Rákóczi-út 16.

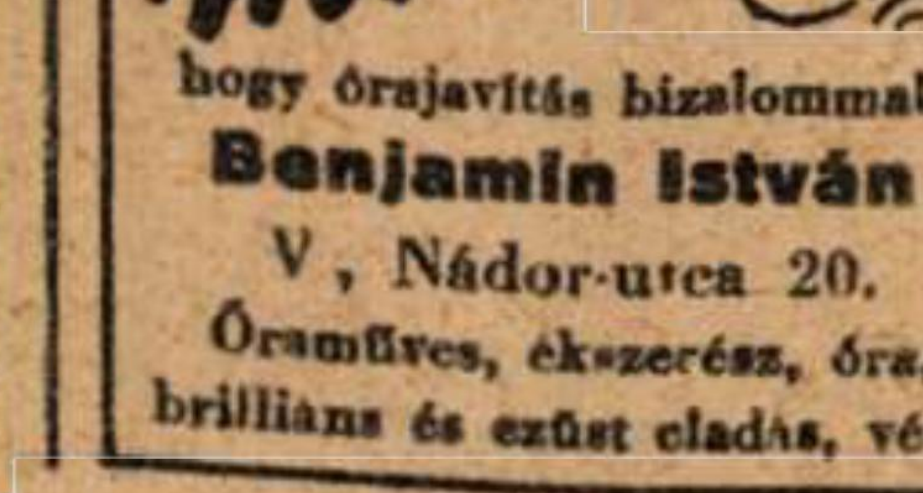

Tudja már?
hogy órajavítás bizalommal
Benjamin István
V, Nádor-utca 20.
Óraműves, ékszerész, óra, brilliáns és ezüst eladás, vétel

Mit szólsz hozzá kérlek alásan,

hogy milyen eltűnően fess fiú ez a Gömbös Ernő, Gömbös Gyula fia?

— Miért, kérlek?

— Hallom, megszökött a szegedi Csillagbörtönből.

— Ne mondd, kérlek. És hogy csinálta ezt?

— Délben a börtön teraszán, ahol rabtársaival napozott, talált egy létrát, a falhoz állította és kimászott az utcára.

— Hallatlan, kérlekalásan. Hát nem volt ott őr?

— Dehogynem, kérlek. De nem volt puskája.

— De modora lehetett volna. Miért kellett Gömbös Ernőnek egyedül bajlódni avval a létrával? A fegyőr igazán tarthatta volna kicsit azt a lajtorját. Nem esett volna le az aranygyűrű az ujjáról. Miért kapja a fizetést, ha még ennyi előzékenységet se lehet tőle megkapni.

— Igazad van, kérlek. Node majd biztosan kap az-az őr a Pfeiffer államtitkár úrtól.

— Meg is érdemli kérlek, ha ilyen indolens és hagyja, hogy a rabok a falhoz állítsák...

— Őt?

— Dehogy. A létrát. Tudod, mibe kerül ma egy ilyen létra? Sokkal nehezebben pótolható, mint egy rab. Ma takarékoskodni kell a forinttal, kérlek.

— Ez éppenséggel nem mindenhol tapasztalható, kérlekalásan. A nyugdíjasoknál nem spórolnak, hála annak a gavallér demokráciának. Tudod, hogy én nem dícsérem a demokráciát, ha nem muszáj, de le a kalappal azelőtt a bőkezűség előtt, amellyel a nyugdíjasokat kezelik. Még a halálraítélt háborús főbűnösök is pontosan kapják a nyugdíjukat. Az egyik volt nyilas katonatisztnek kivégzése előtt félórával kézbesítették nyugdíját a Markóba.

— Remélem, aprópénzt is vitt magával a pénzespostás.

— Miért, kérlek?

— Mert roppant kínos lett volna, kérlekalásan, ha a címzett a visszajáró aprópénzzel a végén lógva marad.

— És mondd, kérlek, mi lesz most a Csillagbörtönből megszökött Gömbös Ernővel?

— Mi lenne? Keresik.

— Remélem, hamarosan megtalálják.

— Miért olyan sürgős ez neked, kérlek?

— Hogy kifizethessék neki az október elsejei nyugdíját. Na szervusz, kérlekalásan...

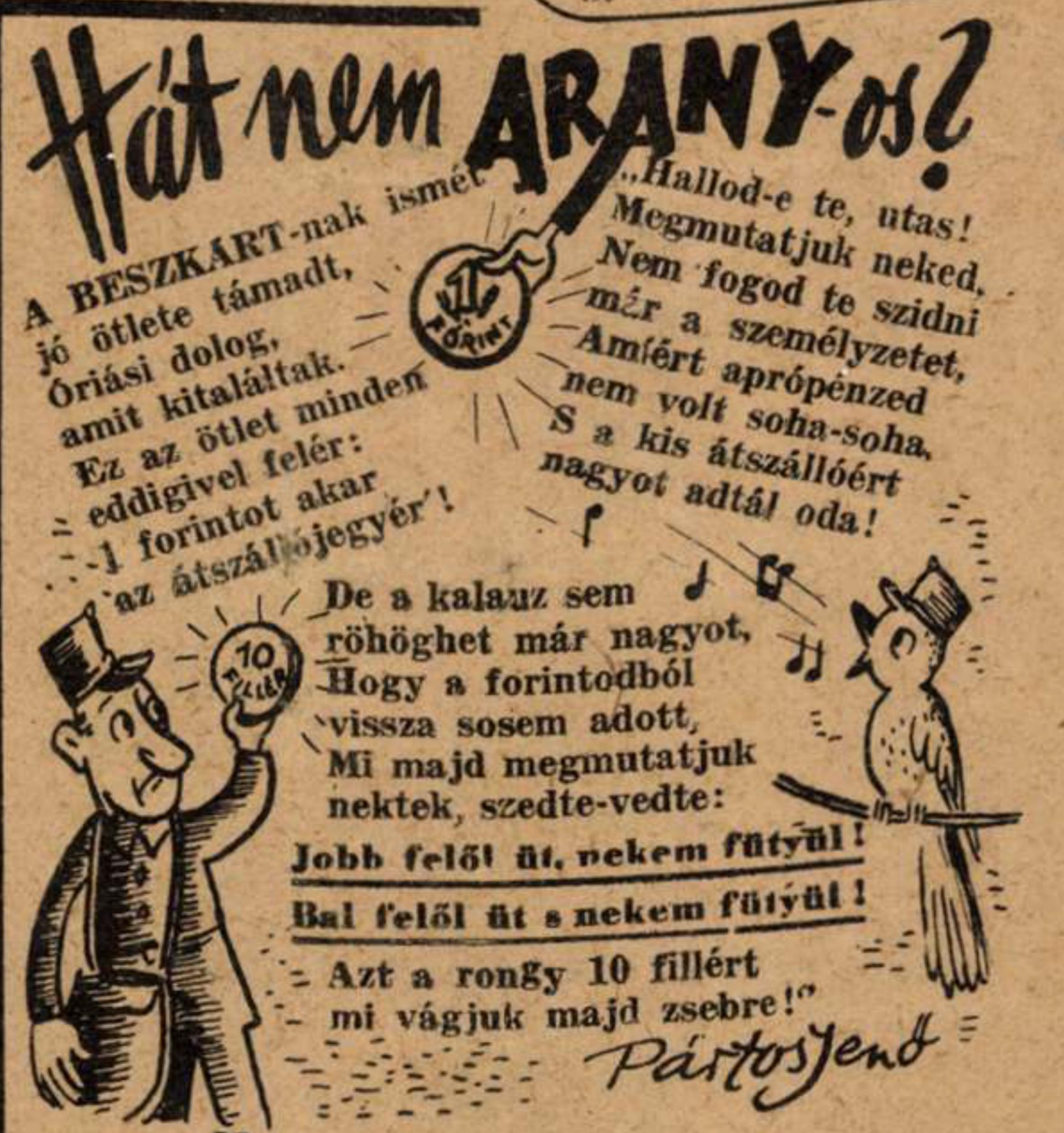

Hát nem ARANY-os?

A BESZKART-nak ismét jó ötlete támadt, óriási dolog, amit kitaláltak. Ez az ötlet minden eddigivel felér: 1 forintot akar az átszállójegyér'!

„Hallod-e te, utas! Megmutatjuk neked, Nem fogod te szidni már a személyzetet, Amiért aprópénzed nem volt soha-soha, S a kis átszállóért nagyot adtál oda!

De a kalauz sem röhöghet már nagyot, Hogy a forintodból vissza sosem adott, Mi majd megmutatjuk nektek, szedte-vedte: Jobb felől üt, nekem fütyül! Bal felől üt s nekem fütyül! Azt a rongy 10 fillért mi vágjuk majd zsebre!“

Pártos Jenő

Ő csak tudja!

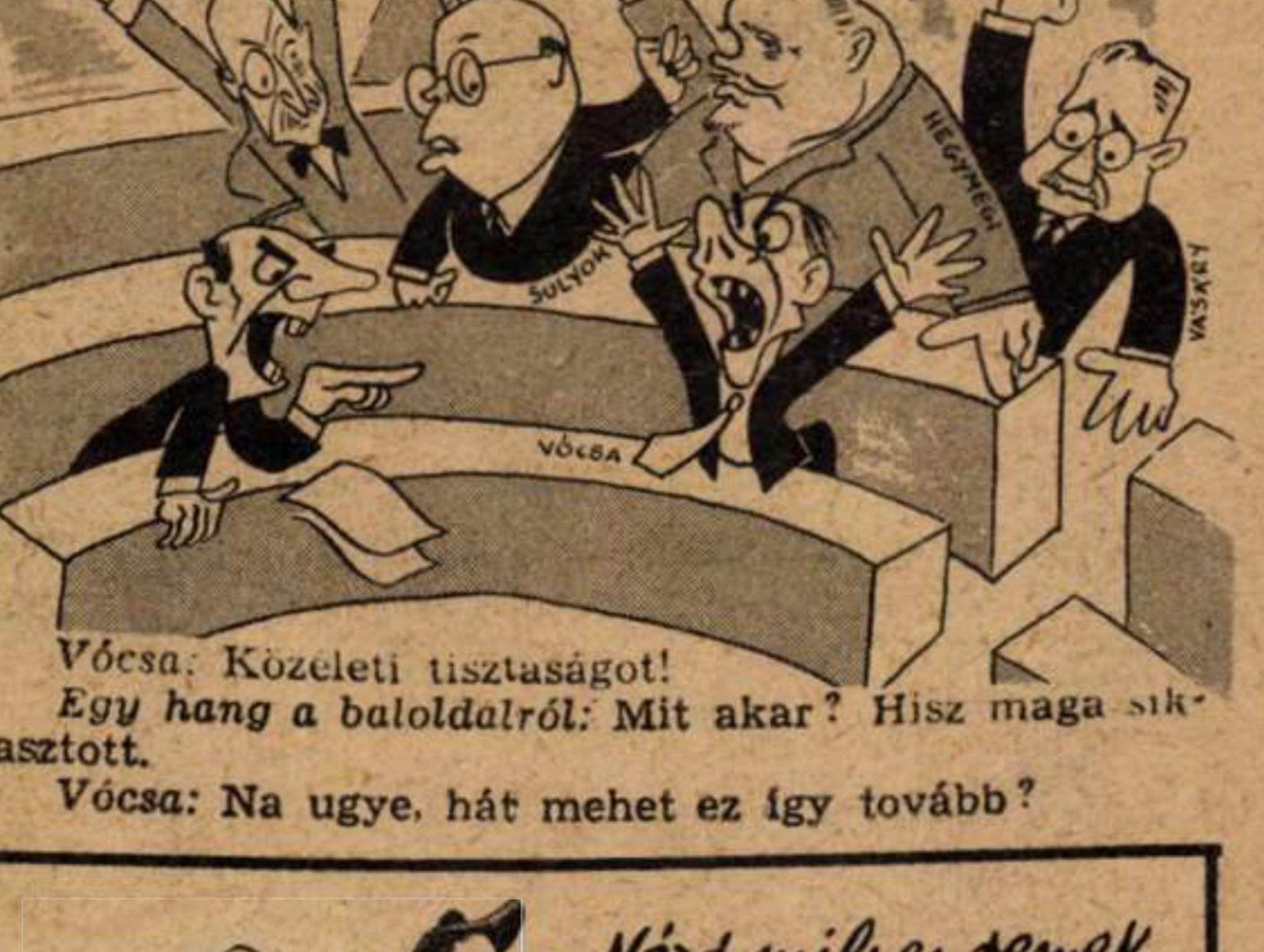

Vócsa: Közéleti tisztaságot!

Egy hang a baloldalról: Mit akar? Hisz maga sikkasztott.

Vócsa: Na ugye, hát mehet ez így tovább?

— Nézd, milyen remek Kofferje van!
— Nem csoda, Gold-nál vette!
GOLD LÁSZLÓ
BŐRÖNDHÁZ
BAROSS-TÉR 15.
Keletivel szemben
Tel.: 224-890
Saját műhely
Bőröndök, retikülök nagy választékban

Felveti a pénz...

ha utánvéttel rendel
cig. papirt
szappanpehelyt
házt. cikkeket
Popper-nél
Bp., VI., Teréz-körút 41.
Telefon: 125—940.

A 7 legszomorúbb vicce

— Miért olyan ideges, Libuckáné?

— 11 órakor hirdetett ítéletet a Népbíróság az uram ügyében és most már félkettő. Hol lehet az az ember?

Rárivalda

Igazán nem nagy út!

Orvosi recept négy felvonásban. A Kínai Idegenforgalmi Hivatal megbízásából]

írta:

Prof. ANACRONIN

Első felvonás.

Szin: Kórterem súlyosan beteg szinházak részére. A szobában elszórva néhány darabötlet, poén és nyilatkozat.

Prof. Várkonyi: Attól tartok, hogy ez a beteg szinház a sirba visz. *(Beöntést ad és nyilatkozik.)*

Gondnok: A 7-es szobában meghalt a Molnár.

Prof. Várkonyi: Intézkedjen, hogy elvigyék. Húzzanak új lepedőt és fektessék az ágyába Cronint.

Siker Nelly (belibben): Én lennék az új kollega. De én Kínába készülök. Mit szólna egy kínai turnéhoz? Egyébként Siker vagyok.

Prof. Várkonyi (beleszeret).

Prof. Várkonyi: Nelli, van egy színházam, akit injekciózok... De én csak téged szeretlek.

Siker: És a feleséged, Thália őnagysága?

Prof. Várkonyi: Ugyan! Te kellesz nekem! *(Csók.)*

Dr. Tamás (a Major-szanatórium főorvosa lihegve be): Zoltán, a színház... az egyetlen beteged... meghalt!

Prof. Várkonyi (uralkodik magán): Ne próbáljunk meg még egy nyilatkozatot? *(A laboratórium felrobban és Siker a levegőbe repül.)* Milyen kellemetlen. Így elseje körül minden összejön.

Dr. Tamás: Zoli, még fiatal vagy. Kezdjed elölről. *(Közönség tiltakozik.)*

Prof. Várkonyi: (Lassan kimegy. A zsinórpadláson Cronin kacag.)

Függöny.

Egyéb felvonások.

(A szin, a probléma és a betegség mindig ugyanaz.)

—vas.

Csalhatatlan alibi

Csinos fiatal hölgy állít be a politikai rendőrségre és sírva panaszolja:

— Kérem szépen, Mici, aki egyetlen nő abban a panzióban, ahol lakom, mindenemet elrabolta... Tessék házkutatást tartani nála!

A rendőrség eleget tett a hölgy kérésének, aki a tüzetes házkutatás után egy kombinét lobogtatva jött vissza.

— Itt van! Ezt már megtaláltam.

A detektív tüzetesebb vizsgálat után vállvonogatva nyujtja oda a „bünjelet“ társainak. Azután a hölgyhöz fordul:

— Még monogram sincs rajta. Mivel tudja bizonyítani, hogy a magáé?

— De kérem — kelt ki a hölgy indignálódva — a panzió minden férfilakója igazolni tudja, hogy az enyém...

FOLYTATÁSOS REGÉNYÜNK

Az előzmények tartalma:

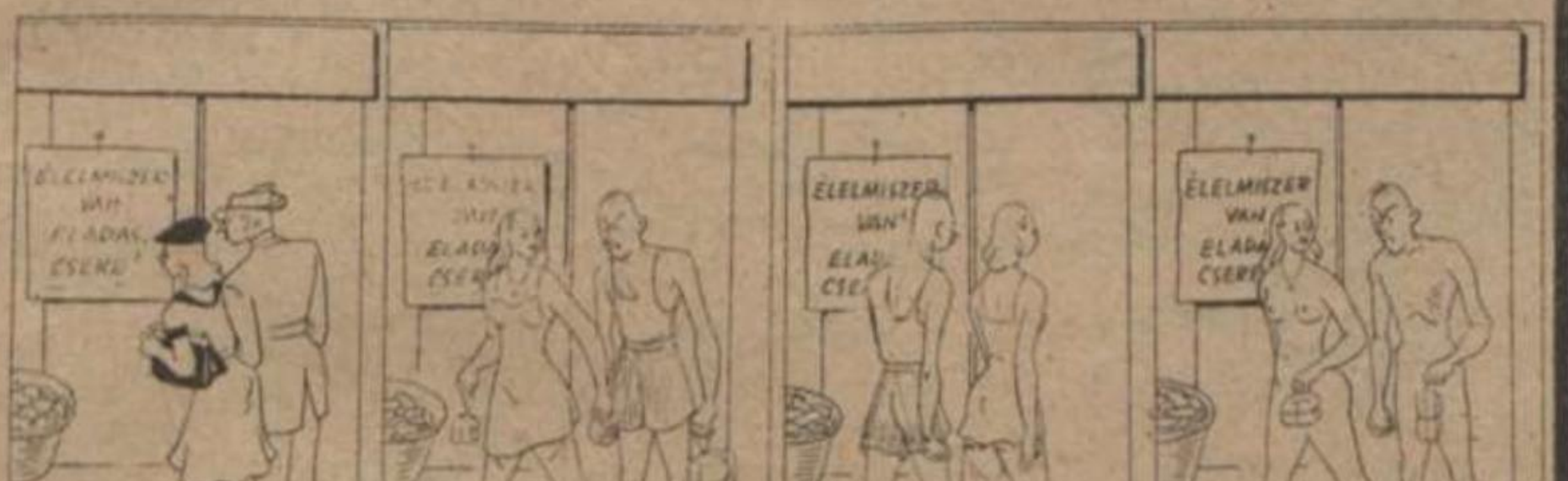

III. és egyben befejező rész.

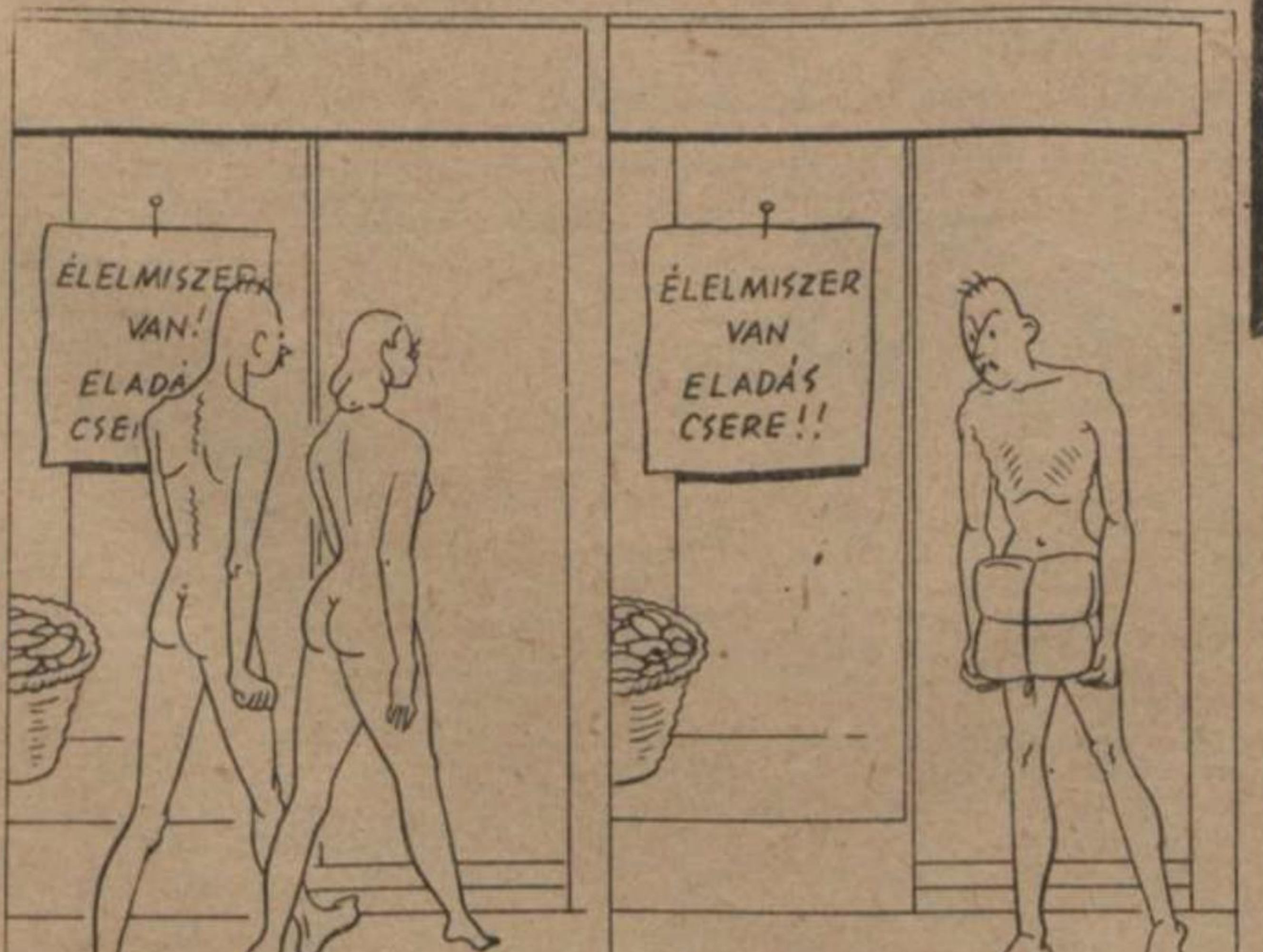

MAGYAR LÉGY

Légyvédelmi hetilap Ára: légy pengő

Most hát

rajtunk a sor. Vártuk, készültünk rá, számunkra ez nem meglepetés. Évről-évre meghirdetik ellenünk a harcot, ha el akarjuk foglalni azt a helyet, amely már csak arányszámunknál fogva is megillet minket. Mint megszervezett kórus, úgy zúg a város: „Üsd a legyet! Irtsd a legyet!“ Persze, meg is okolniok, miért. Hát megokolják. „A légy fertőz!“ „A légy a véredet szívja!“ „Métely és veszedelem lettünk azon a földön, ahol előbb voltunk, mint ők!

Eleinte csak a fejüket csóválták, amikor megjelentünk. Megindult a suttogó propaganda: „Sok a légy, vigyázzunk!“ Ők, akik terített asztalnál ültek, sajnálták a morzsákat, amelyek nekünk jutottak. Azután jöttek az első rendeletek. Letakarni az élelmiszereket! Söpörni a járdákat! Locsolni! És ügyesen elhelyezett orvosi propagandacikkek a veszedelemről, amelyet mi okozunk. Mi, akikről igazán elmondható, hogy a légynek sem ártunk!

Még élünk! Még kijátsszuk valahogyan a rendeleteket. Alámászunk a celofán alá, s szerencsénkre vannak még légybujtató házmesterek, akik nem hordatják el a szemetet. De mi lesz később? Ki tudja? Már most is hallatszanak hangok, hogy számüzni kell bennünket a piacokról.

Mintha bizony tőlünk feketéllene a feketepiac!

Aki százezrünk életét mentette meg

Tegnap a koradélutáni órákban egy jólöltözött férfi állított be Ember Gyula vegyeskereskedésébe.

— Egy nagy tétel légyfogót ajánlok — mondta —, érdekli?

— Mi az ára?

— Tucatja kétszáz pengő.

— Nem érdekel.

Ezúton mondunk forró köszönetet Embernek, demokratikus kiállásáért.

Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk egész családunk nevében, hogy a legmozgékonyabb testvér, a legszívósabb gyerek, a legszemtelenebb anya,

léghy Légy Szívike

nincs többé. Emlékét megőrizzük. Légyen könnyü neki!

Örök barátsági szerződés a szúnyogokkal!

Már napok óta beszélik, hogy a külügyminisztériumban lázas munka folyik: azt a szerződést készítik elő, amelyet a szúnyogokkal fogunk kötni kívülről jövö támadás esetére. Sikerült

elcsípnünk

Piatzy Ottmárt, a Külégyi hivatal vezetőjét, aki a következő nagyjelentőségü nyilatkozatot tette:

— *Megfelel a valóságnak, hogy légyhatalmi szerződés készül közeli rokonainkkal, a szúnyogokkal. A két faj sorsközössége nyilvánvaló, úgyhogy a szerződés tulajdonképpen egy fennálló helyzet megerősitése. Egyelőre ez a légyeg.* — Fejezte be nyilatkozatát Piatzy Ottmár és légypontot tett a beszélgetés után.

Orvosnál

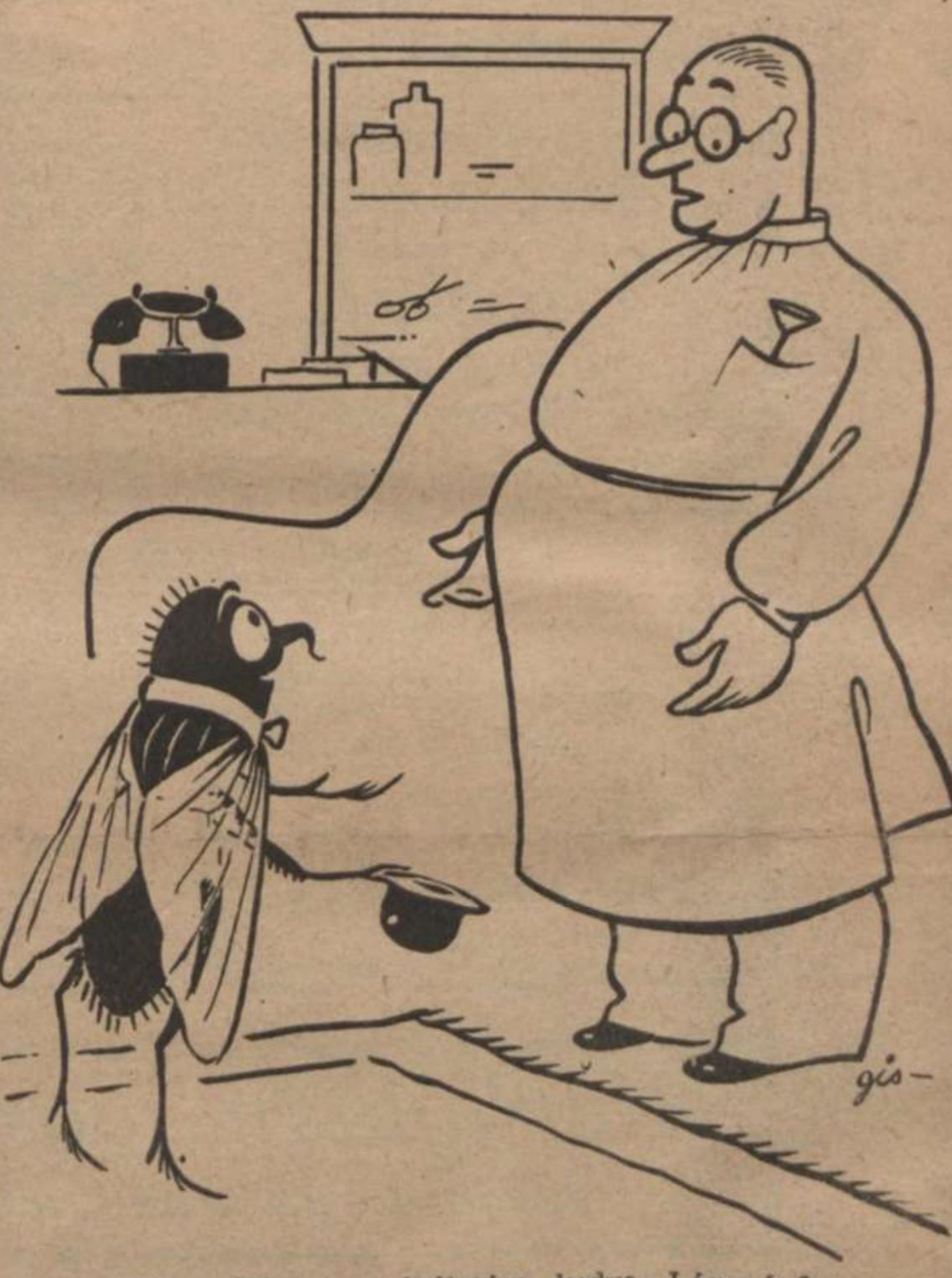

— Miben állhatok szolgálatára, kedves Légy úr?

— Kérem... Most van a gyümölcsszezón... Az emberek összefogdossák a sok gyümölcsöt... Aztán, úgyebár, én rászállok... Tessék mondani: nem kaphatnék egy oltást?

Üzenetek

Fiatal. Egyelőre csak nyakra szálljon. Ez veszélytelenebb.

R. S. Ha magának az orvos tejfölt rendelt, akkor azt is megmondhatta volna, hogy honnan vegye! A most található kirakati tejföl embernek való hamisitvány.

Légy résen. Igaza van. Ételnemüt nem beköpködni a legnagyobb illetlenség.

Kiváncsi. Ha igazolja, hogy minden őse légy volt, semmi akadálya sem lehet.

Ludas Matyi néven hetilap indult. Csípős kartársunkat szeretettel köszöntjük.

A KOTTAPIAC SLAGERE

LÉGY

A KEDVESEM

Jöjjön nyaralni a Széchenyi-strandra!

Sok félmeztelen ember!
Temérdek bőrfelület!
Nyitott szemétkosarak!
Állandóan meleg pocsolya!

Bejárat felülről!

BAJBAN VAN A FECSKE

Egy élelmes veréb
mit gondolt magába?
Beköltözött egy elhagyott
kis fecskelakásba.

Igen ám, de egy nap
hazajött a fecske
s lett az ügyből — csirip,
egy lakáspereceske.

— Tiltakozom, — úgymond
a fecske, mint sértett —
— Az én fészkem nem való egy
léhűtő verébnek!

Mire a verébnek
Nagy szavai voltak:
Ő köztisztasági munkás,
Akit igazoltak.

— No és maga? — kérdik
a gyanutlan fecskét
— Népénekes volnék kérem,
régi énekes cég!

— Mikor ment külföldre?
— Még az ősszel kérem!
— Miért ment el? — csirip,
Fáztam volna télen!

— Biztosan nyilas volt!
— Hogy én? — Maga, persze!
Ittmaradni Budapesten
Azért nem volt mersze!

Képzelhetik már most
szegény fecske gondját:
nincs lakása és lehet, hogy
nem is igazolják!

Holott az igazság
fordítva van éppen:
Mert a veréb ült nyakig benn
a nyilas szemétben!

KONDOR LÁSZLÓ

Ludas Matyi CIRKUSZ

Műsorvezető: Hidvéghy Ferenc

Ma és minden nap:

ELEK TROMOS & GÁZ MŰVEK
EMELŐBAJNOKOK

AZ UJJÁÉPÍTÉS CSODÁJA
Fischer és Fuscher
közmunkacsoportja a közmunkarendelet-nyújtón
Viharos kacagás! **A humor mesterei!**

PROLONGÁLVA!
Vásáry
a bűvészkirály
percek alatt eltűntet bármilyen élelmiszert

Jut is, marad is!
Nagy Imre
szenzációs földosztó akrobatikája

DEMOKRÁT OH!
Mr. SUPKA excentrikus ellenállási papucs puccsa
Ellenállásharmozás pizsamában es papucsban

FREGOLI
közéleti átváltozó művészcsoportja

MESKÓ **ZOLI** BOHÓC
népbirósági jelenete az itélettel, ami tiszta röhej

Alovaglás magas iskolája
Forgalmi Adónisz a magas lovon

LUFT & LUFT
közmunkakerülők
A levegő művészei, a világhírű parkett-láncosok

Világszenzáció! Ami még nem volt!
A karriert-faraghó ember
BRAVUROS MUTATVÁNYAI A KILENGŐ TRAPÉZEN
A nézők szemeláttára faraghja le kakastollal írt könyvéből azokat a részeket, amiket a reakciós cenzura belefirkált. A közellátás csodája, aki közellátta a bajunkat.
Az izgalmas produkció alatt a csendőrzenekar játssza kisded játékait

Ludas Matyi gondot okoz

A megfejtést legkésőbb július 15-éig tessék beküldeni szerkesztőségünkbe. A címzésnél külön ráirandó: Rejtvény! A helyes megfejtők között szép könyvjutalmakat sorsolunk ki. A megfejtést és a nyertesek névsorát 6. számunk közli.

A 2. számban közölt rejtvények megfejtése:

Képrejtvény: Francianégyes figura. (Franci a négyes)
Keresztrejtvény: Elvitték a nőm hozományát, vinnék el a nőmet magát is.

1—1 könyve nyertek: Nemeród Adolf, Bp., Középvárosháza, Ágoston György, Bp., Hajs-u. 16—18. Reinitz Béla, Ujpesti rakpart 5. Elbert György, Bp., Márton-u. 33. Bodor Éva, Bp., Ilosvai-u. 29/a. Neumann Árpád. Bp., Kenyérmező-u. 8, Wollner Edit, Bp., Szent István-krt 13, Bokor István, Kelenvölgy, Nádor-u 42, dr. Szombathelyi Károly, Győr, Közkórház, Hidasi Bálint, Szeged Takaréktár-u. 6.

A budapesti nyertesek hétköznap 9—1 ig átvehetik nyereményeiket kiadóhivatalunkban. Vidékre postán küldjük el.

Hitler távirata a Tennóhoz

Ludas Matyi a távirat szövegét a vízsz. 1. és függ. 1. sz. sorokban ismerteti. Ezt kell megfejtésül beküldeni.

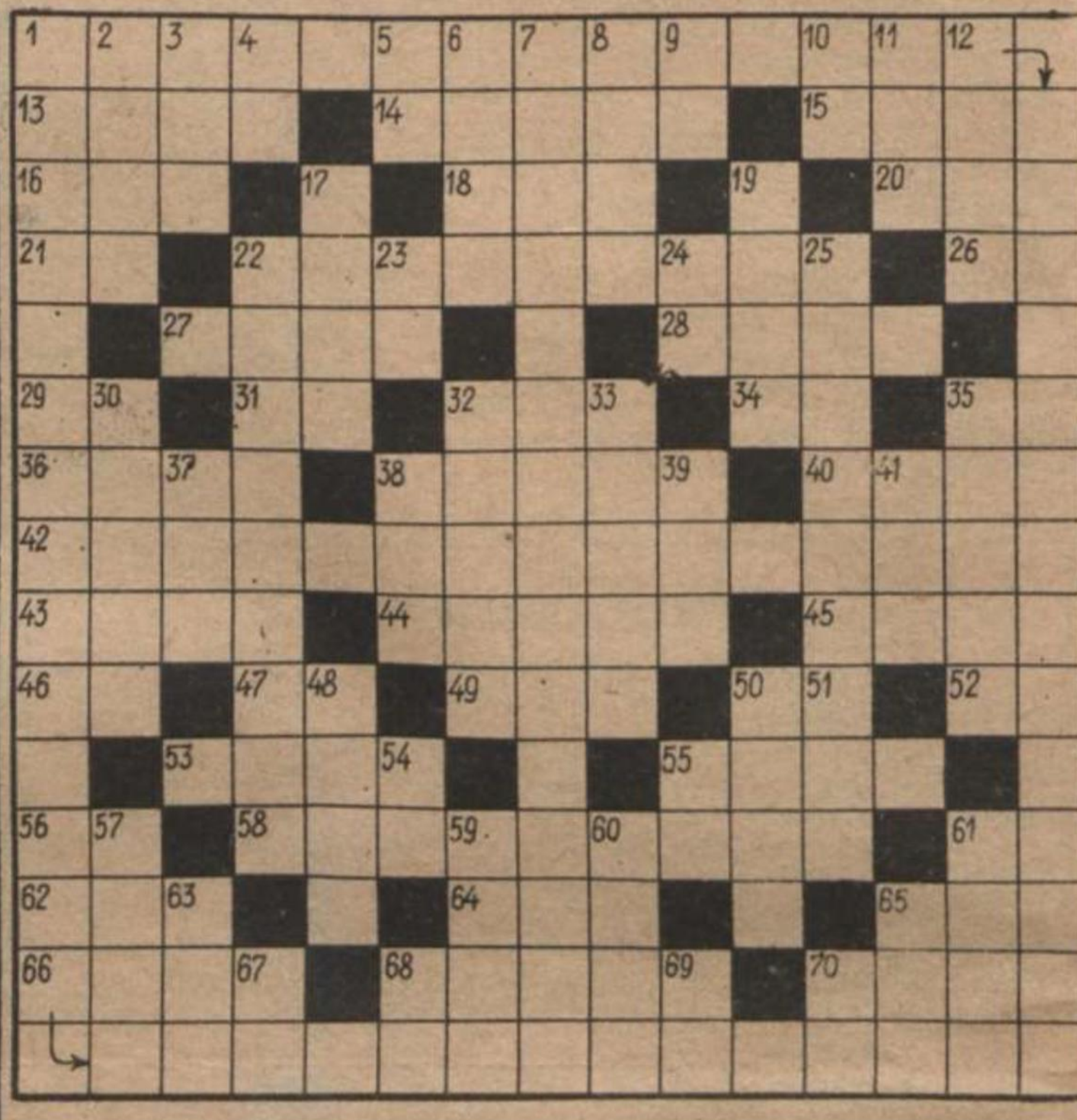

VIZSZINTES:
13. Lendület
14. Felfelé lendülő
15. Nagy európai város
16. Ezt nem óhajtja az őszi lomb
18. Kiss József költeményeskötete
20. Maupassant keresztneve
21. Lejárt az ideje
22. Jól jön ez nekünk, hála Vas Zoltánnak
26. Francia folyóirat
27. Kigyelmed
28. Filmszínház
29. Bosszús felkiáltás a fordítottja
31. Részvénytársaság
32. Tagadószó
34. Szintén tagadás
35. E. A.
36. A szegecs
38. Több, mint elég
40. Finom kartonfajta
42. No kedves Hajdu elvtárs, most az ön kívánságai következnek nemsokára
43. Eltölti életét
44. Tóth Kálmán verse
45. Román gyászvitéz
46. Az öröm kezdete és vége
47. Gallium vegyjele
49. Tüzet szüntet
50. Kettős mássalhangzó
52. &
53. Kitünő miniszterünk
55. Alig, hogy van éppen
56. Te meg ő
58. Boci, boci, mikor még jónéhány haver is van a társaságukban
61. Gazdasági hivatal
62. Szellemi munkás
64. Érzékeny részünk
65. Szőrmedarab
66. Társasjáték
68. Latinul folyik!
70. Utód

FÜGGŐLEGES
2. Meg tudja fogni
3. Kopasz
4. Dátumrag
5. Szólít
6. Felszentel
7. Ugyanezt csinálja a botanikus és a szerelmes verseket író diák
8. Ennek levetésére buzdítja a sajtó Faraghó miniszter urat
9. Elsüt
10. Vissza bánat
11. Ez a nap elmult
12. Lehet tőle venni
17. Alul
19. Férfinév
22. Nem mondja ki az igazságot
23. Elől-hátul rend
24. S. M.
25. A szépséges Seherezáderól majd eszünkbe jut
30. Kiesodát?
32. Operaénekes
33. Kérdőszó, azonban középső betűjén tekintsünk el az ékezettől
35. . . . . . van belőle
37. I. Y. É.
38. Magyarul — tenger
39 Soproni Gépész Egylet
41. Világnyelv
48. Petőfi Sándor verse
50. Küszöbére léptünk
54. Felvigyázó
55. Kettős mássalhangzó
57. Akta
59. Súly
60. Kitár
61. A főnök tréfás neve
63. Országos Kerékpár Egyesület
65. Somogyi község — a fordítottja
67. Keletlen!
68. F. H.
69. Párt
70 Kétes

ÉRTESÍTÉS

„A PESTI UJSÁG értesíti olvasóit, hogy a *„Mikor fog az első német partraszállni Angliában”* című pályázat végetért. A pályázók az őket megillető jutalomért sürgősen jelentkezhetnek a szerkesztőségnél: VI., Andrássy-út 60. Kívánatra érte küldünk”

Orvosnál

A beteg felmegy az orvoshoz, az megkopogtatja a hátát és megkérdi:

— *Itt beteg?*

Mire a páciens így felel:

— *Nem, Otbatag.*

Ludas Matyi üzen

Vidéki humorista: A küldött anyagból a lisztet és a zsírt felhasználtuk. — **Fekete zongora:** Ady első kézből 30-ért adta el. — **Kis kíváncsi:** 1. A gólya 2. Olyan verzió is van. — **Haladó diák:** Lapzártakor még mindig Teleki gróf. — **Ady-rajongó:** Bér és arány

Stein Ferenc. Arra is sor kerül. **Egy Éva.** Az ingyen humorban nem az ingyen, hanem a humor a fontos! **K. L.** Sub-aktualitásokat örömmel fogadunk, de élesebben és rövidebben! **Szabó András.** Kevesebb szóval több humort. **Kétpengős Áron.** Felkopna a libám csőre annyira, hogy csípkelődni sem tudna.

Ludas Matyi
Szatirikus hetilap. — Megjelenik minden vasárnap
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Szerkesztőségi órák:
Minden hétköznap 9—1-ig.
Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Nyomatott a „Szikra” Lapvállalat körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.